

Брюксел, 1 октомври 2018 г.
(OR. en)

12536/18

Междуинституционално досие:
2016/0359(COD)

JUSTCIV 226
EJUSTICE 126
ECOFIN 852
COMPET 630
EMPL 441
SOC 567
CODEC 1545

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Съвета
№ предх. док.:	12334/18 + COR 1, WK 11168/2018
№ док. Ком.:	14875/16
Относно:	Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно рамки за превантивно реструктуриране, предоставяне на втори шанс и мерки за повишаване на ефективността на процедурите за реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива 2012/30/ЕС - Общ подход

I. ВЪВЕДЕНИЕ

С писмо от 23 ноември 2016 г. Комисията представи на Съвета и на Европейския парламент предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно рамки за превантивно реструктуриране, предоставяне на втори шанс и мерки за повишаване на ефективността на процедурите за реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива 2012/30/ЕС („предложената директива за несъстоятелността“).

Предложението се основава на членове 53 и 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз и следователно подлежи на разглеждане в рамките на обикновената законодателна процедура.

Предложението е ключов резултат по плана за съюз на капиталовите пазари и стратегията за единния пазар. Целта му е да се намалят най-значимите пречки пред свободното движение на капитал, произтичащи от разлики в установените от държавите членки рамки за реструктуриране и несъстоятелност, и да се гарантира, че жизнеспособни предприятия и предприемачи с финансови затруднения имат достъп до ефективни производства по превантивно реструктуриране и предоставяне на втори шанс, като същевременно се защитават законните интереси на кредиторите.

В контекста на работата на Комисията във връзка с банковия съюз предложението се стреми да спомогне и за предотвратяване на натрупването на необслужвани заеми.

По време на заседанието си от 4—5 юни 2018 г. Съветът (Правосъдие и вътрешни работи) вече постигна съгласие по частичен общ подход, който обхваща дялове III (Опрощаване на задълженията и забрана за осъществяване на дейност), IV (Мерки за повишаване на ефикасността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията) и V (Мониторинг на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията), както и съответните определения и съображения.

В хода на задълбочени обсъждания на техническо равнище, стъпвайки на резултатите от ориентационните дебати в Съвета през юни 2017 г. (9316/17) и декември 2017 г. (15201/17), австрийското председателство постави акцент върху постигането на разумен компромис по дялове I (Общи разпоредби), II (Рамки за превантивно реструктуриране) и VI (Заклучителни разпоредби).

След заседанията на Работната група по гражданскоправни въпроси (Несъстоятелност) през юни, юли и септември 2018 г. председателството счита, че може да се постигне общ подход по цялостния преработен текст на предложената директива, включително съображенията.

Поместеният в приложението към настоящия документ компромисен текст беше одобрен от Корепер (II част) на заседанието му от 26 септември 2018 г.

Комисията по правни въпроси на Европейския парламент проведе гласуване по доклада си относно настоящото досие през юли 2018 г. Докладът беше одобрен на пленарното заседание на Европейския парламент през септември 2018 г., което означава, че междуинституционалните преговори може да започнат веднага след като Съветът приеме своята позиция.

II. СПЕЦИФИЧНИ ЕЛЕМЕНТИ НА КОМПРОМИСА

а. Достъп до рамки за превантивно реструктуриране

От началото на преговорите държавите членки постигнаха общо съгласие относно принципа, че длъжник, за когото съществува вероятност от изпадане в несъстоятелност, следва да има достъп до рамка за превантивно реструктуриране, за да му се предостави възможност да предотврати несъстоятелността и да се гарантира жизнеспособността му. Редица държави членки обаче изразиха загриженост, че осигуряването на достъп до рамката на длъжници, за които няма изгледи за жизнеспособност, би причинило ненужни забавяния при откриването на производство по несъстоятелност и би породило риск от намаляване на стойността на имуществото. Поради това в компромисния текст се дава възможност на тези държави членки да въведат, при определени условия, тест за жизнеспособност. Тестът обаче не е задължителен, за да се даде възможност на други държави членки, които желаят да осигурят по-лесен достъп до производството, да направят това.

Освен това някои държави членки искаха да се предостави достъп до рамката и по искане на кредиторите. Поради това компромисният текст предоставя на държавите членки тази възможност, но по техен избор.

б. Задължително назначаване на синдик

Държавите членки изразяват съгласие, че производството по превантивно реструктуриране следва да бъде производство, при което длъжникът е във владение на имуществото, т.е. длъжникът следва да запази поне частичен контрол върху активите и ежедневните операции. В съответствие с този принцип в предложението на Комисията се предвижда, че назначаването на специалист в областта на реструктурирането не следва да бъде задължително във всички случаи. Някои държави членки изразиха загриженост относно предвидената в предложението на Комисията ограничена гъвкавост за националното право. Те считат, че наличието на такъв специалист може да повиши ефективността на производството и да гарантира вземането предвид на интересите на всички страни. При все това Комисията счита, че задължителното назначаване на специалист във всички случаи оскъпява и утежнява производството, като по този начин се затруднява достъпът на длъжника до производството.

Затова в компромиса е заложен общият принцип, че назначаването на такъв специалист се решава за всеки случай поотделно, освен в определени случаи, при които националното право може да предвижда задължително назначаване. В съображенията се съдържа списък на примери за такива случаи, при които националното право може да изиска задължително назначаване.

в. Спиране на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение

Държавите членки бяха разединени в позициите си относно продължителността на спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение. Някои държави членки предпочитат въвеждането на кратко спиране, за да се вземат предвид интересите на кредиторите, но същевременно други държави членки предпочитат по-продължително или безсрочно спиране, за да се предостави достатъчно свобода на действие на длъжника за изготвянето на план за реструктуриране, по-специално в по-сложни случаи. В компромиса се предвижда максимален период на спиране до 4 месеца, който може да бъде удължен до 12 месеца от съдебен или административен орган. В случаите, в които съгласно националното право се изисква от длъжника да представи в рамките на 8 месеца плана за утвърждаване от съдебен или административен орган, спирането би могло да бъде удължено с толкова време, колкото е необходимо на органа да вземе решение по плана за реструктуриране. Като се има предвид, че това са максимални срокове, държавите членки, разбира се, имат възможност да въведат по-малка продължителност за спирането.

Подобно различие в оценката на интересите на длъжника или на кредитора се наблюдава и относно възможността спирането да бъде преустановено от съд. Някои държави членки се опасяват, че тази възможност би намалила свободата на действие на длъжника предвид постоянната опасност от възможно преустановяване на спирането, като същевременно други държави членки считат тази възможност за необходима за опазване на интересите на кредиторите. Поради това в компромиса е включена възможността за преустановяване на спиране, когато то вече не изпълнява целите или, ако това е предвидено съгласно националното право, ощетява несправедливо кредиторите, но се позволява на държавите членки да въведат минимален период, през който спирането не може да бъде преустановено. Освен това на държавите членки се позволява да ограничат възможността да се иска преустановяване на спиране само до случаите, в които кредиторите не са имали възможност да бъдат изслушани (например когато спирането е автоматично).

г. Формиране на класове

Предложението на Комисията въведе изискване за включване на кредиторите в различни класове за целите на гласуването в съответствие с техния общ интерес. Някои държави членки обаче не са запознати с тази система и считат, че това би могло да бъде обременително, скъпо и, в много случаи, да бъде ненужно. Такъв е по-специално случаят, когато длъжникът е микро-, малко и средно предприятие, поради опростената им капиталова структура и ограничен брой кредитори. Поради това компромисът дава възможност на държавите членки да разрешат на микро- малките и средните предприятия да изберат да не третираат засегнатите страни в отделни класове.

д. Принудително налагане между класове кредитори

Механизмът на принудително налагане между класове кредитори е нов за редица държави членки и поражда известни опасения. Два аспекта, по-специално, са проблематични за значителен брой държави членки:

- в предложението се изисква държавите членки да направят оценка на длъжника, за да определят кои класове кредитори биха попаднали в категорията „извън парите“ и следователно не биха могли да изпълнят плана чрез своята подкрепа при гласуване за принудително налагане между класове кредитори;
- с предложението се въвежда правило за абсолютен приоритет, съгласно което вземанията на несъгласен с плана клас кредитори трябва да бъдат напълно удовлетворени, в случай че клас с по-нисък приоритет може да получи дял от разпределението или да запази интерес съгласно плана.

Някои държави членки считат, че тези изисквания биха направили процедурата по-тежка и скъпа и биха направили превантивното реструктуриране по-ограничително, ако не и невъзможно. Европейската комисия подчерта, че оценка ще бъде необходима, само ако даден кредитор оспори по съдебен път прилагането на механизма на принудително налагане между класове кредитори.

Компромисният текст има за цел да реши първия проблем, като въведе алтернативен вариант, чрез който държавите членки могат да избегнат изискването, че само класовете кредитори „в парите“ могат да изпълняват плана, а именно, когато мнозинството от класовете кредитори гласува в полза на плана, като поне един от тези класове е клас обезпечени кредитори или е с по-висок ранг от обикновените необезпечени кредитори.

Вторият проблем е разрешен в компромисния текст чрез предоставянето на алтернативен вариант за държавите членки да въведат различна референтна стойност — „правило за относителен приоритет“, за да се защитят класовете несъгласни с плана кредитори при използването на механизма на принудително налагане между класове кредитори. При този вариант се изисква класовете несъгласни с плана кредитори с право на глас да бъдат третирани най-малкото по същия благоприятен начин, както всеки друг клас от същия ранг, ако се прилага обичайното класиране по приоритет при ликвидация съгласно националното право, и по-благоприятно от който и да е младши клас. Това предоставя на държавите членки повече гъвкавост при прилагането на това правило.

Въпреки че не всички държави членки считат тези варианти за достатъчно гъвкави, голяма част от тях се съгласиха с предложения подход.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Елементите на този компромисен текст следва да се разглеждат като пакет, чиято цел е да се установи добре балансиран режим, при който се вземат предвид по един и същ начин интересите на длъжника, кредиторите и другите заинтересовани страни. Въпреки че компромисният текст хармонизира някои много важни принципи, той оставя достатъчна гъвкавост на държавите членки да изберат подхода си за прилагане на тези принципи.

Като се има предвид колко е важно да се запази този баланс, Съветът (Правосъдие и вътрешни работи) се приканва, на своето заседание на 11 и 12 октомври 2018 г.:

- а) да потвърди общия подход по компромисния текст, изложен в приложението към настоящия документ;
- б) да изрази съгласие, че този текст ще представлява основата за преговорите с Европейския парламент.

2016/0359 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно рамки за превантивно реструктуриране, опрощаване на задълженията и забрана за осъществяване на дейност, както и мерки за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 53 и 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

---

¹   ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

²   ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

- (1) Целта на настоящата директива е да бъдат премахнати пречките за упражняването на основни свободи като свободното движение на капитали и свободата на установяване, които произтичат от разлики между националните законодателства и производствата по превантивно реструктуриране, несъстоятелност и **опрощаване на задълженията и забрана за осъществяване на дейност**. Настоящата директива цели премахването на такива пречки, като гарантира, че жизнеспособните предприятия с финансови затруднения разполагат с достъп до ефективни национални рамки за превантивно реструктуриране, които им позволяват да продължат да осъществяват дейност; че почтените **несъстоятелни или свръхзадължнели** предприемачи получават втори шанс след пълно опрощаване на задълженията след разумен срок; и че ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията се подобрява, по-специално чрез скъсяване на тяхната продължителност.
- (2) Реструктурирането следва да даде възможност на **длъжниците** с финансови затруднения да продължат изцяло или отчасти да осъществяват дейност чрез промяна на състава, условията или структурата на активи и пасиви или на тяхната капиталова структура, включително чрез продажба на активи или части от предприятието, **както и посредством оперативни промени. Освен ако не е предвидено друго съгласно националното право, оперативните промени, като например прекратяването или изменението на договори или продажбата или друго разпореждане с активи, следва да бъдат съобразени с общите изисквания, предвидени съгласно националното право при такива мерки, по-специално съгласно правилата на гражданското и трудовото право. Всяка размяна на дълг срещу капитал също следва да бъде съобразена с предвидените в националното право гаранции.** Рамките за превантивно реструктуриране следва преди всичко да позволят на **длъжниците** да се реструктурират на ранен етап и да избегнат несъстоятелност. Тези рамки следва да увеличат до максимум цялостната стойност за кредиторите, собствениците и икономиката като цяло и следва да предотвратят ненужните загуби на работни места, знания и умения. Те също така следва да предотвратяват натрупването на необслужвани заеми. Правата на всички засегнати страни в процеса на реструктуриране следва да се защитят **по балансиран начин**. Същевременно нежизнеспособните предприятия без перспективи за оцеляване следва да бъдат ликвидирани във възможно най-кратък срок. **Когато длъжник с финансови затруднения не е икономически жизнеспособен или чиято икономическа жизнеспособност не може да бъде лесно възстановена, усилията по реструктурирането биха могли да доведат до засилване и натрупване на загуби в ущърб на кредиторите, служителите и други заинтересовани страни, както и на икономиката като цяло.**

- (3) Налице са разлики между държавите членки по отношение на набора от достъпни производства за длъжниците с финансови затруднения, посредством които да реструктурират своята стопанска дейност. Някои държави членки разполагат с ограничен набор от производства, което означава, че предприятията могат да се реструктурират едва на един относително късен етап, в контекста на производства по несъстоятелност. В други държави членки реструктурирането е възможно на по-ранен етап, но достъпните производства не са толкова ефективни, колкото биха могли да бъдат, или са твърде формални, което по-специално ограничава прибягването до извънсъдебни процеси. По подобен начин съществуват разлики между държавите членки в националните разпоредби, даващи втори шанс за предприемачите, по-специално чрез опрощаване на задълженията, натрупани при упражняване на дейността им, по отношение на срока и условията за опрощаване на задълженията.
- (4) В редица държави членки на банкрутиралите, но почтени предприемачи им отнема над три години да получат опрощаване на своите задължения и да започнат отново дейност. В резултат на неефикасните рамки за **опрощаване на задължения и забрана за осъществяване на дейност** предприемачите са принудени да се преместят в други юрисдикции, за да могат да започнат отново дейност след разумен срок, което води до значителни допълнителни разходи както за кредиторите, така и за самите длъжници. Забраните за осъществяване на дейност за дълъг период, които често придружават производства, водещи до опрощаване на задълженията, създават пречки за свободата за започване и осъществяване на предприемаческа дейност под формата на самостоятелна заетост.
- (5) Твърде продължителните производства по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията в няколко държави членки представляват важен фактор, който води до ниски проценти на събиране на вземанията и възпира инвеститорите от осъществяване на стопанска дейност в юрисдикции, в които има риск производства да отнемат твърде много време.
- (6) Всички тези разлики водят до допълнителни разходи за инвеститорите при оценката на рисковете длъжниците да се сблъскат с финансови затруднения в една или повече държави членки и на разходите за реструктуриране на дружества с клонове, кредитори или активи в други държави членки, какъвто най-често е случаят при реструктуриране на международни групи от предприятия. Много инвеститори изтъкват несигурността във връзка с правилата относно несъстоятелността или риска от продължителни или сложни производства по несъстоятелност в друга държава като основната причина да не инвестират или да не встъпят в делови отношения с партньор извън своята държава.

- (7) Тези разлики водят до различни условия за достъп до кредитиране и до различни проценти на събиране на вземанията в отделните държави членки. Поради това за добре функциониращия единен пазар като цяло и по-специално за изграждането на работещ съюз на капиталовите пазари е изключително важно да се постигне по-висока степен на хармонизиране в областта на реструктурирането, несъстоятелността и **опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност**.
- (8) Следва да бъдат премахнати и допълнителните разходи за оценка на риска и трансгранично принудително изпълнение за кредитори на свръхзадължители предприемачи, които се преместват в друга държава членка, за да получат **опрощаване на задълженията** след много по-кратък период от време. Следва да бъдат намалени и допълнителните разходи за предприемачи, произтичащи от необходимостта да се преместят в друга държава членка, за да получат **опрощаване на задълженията**. Освен това пречките в резултат на забраните за осъществяване на дейност за дълъг период поради свръхзадължияност на предприемача водят до потискане на предприемачеството.
- (9) Пречките за упражняването на основни свободи не се ограничават само до трансгранични ситуации. Наличието на все по-взаимосвързан единен пазар — на който стоките, услугите, капиталите и работниците се придвижват свободно — с все по-засилващо се цифрово измерение означава, че много малко дружества са ограничени само до една държава, ако се отчетат всички съответни елементи, като например тяхната клиентска база, веригата на доставки, обхватът на дейностите им, инвеститорите и капиталовата база. Дори случаите на несъстоятелност, ограничени в рамките на една държава, могат да окажат въздействие върху функционирането на единния пазар чрез т.нар. ефект на домино, при който обявяването на **длъжник** в несъстоятелност може да доведе до други случаи на несъстоятелност по веригата на доставки.

- (10) Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета³ е насочен към въпроси, свързани с компетентността, признаването и изпълнението, приложимото право и сътрудничеството при трансгранични производства по несъстоятелност, както и взаимното свързване на регистрите по несъстоятелност. Неговото приложно поле обхваща превантивните производства, които насърчават спасяването на икономически жизнеспособни длъжници, както и производства, които дават втори шанс на предприемачите. При все това Регламент (ЕС) 2015/848 няма за предмет преодоляването на несъответствията между тези производства в националните законодателства. Освен това инструмент, ограничен само до случаи на трансгранична несъстоятелност, не би могъл да премахне всички пречки за свободното движение, нито пък е реалистично инвеститорите да определят предварително трансграничното или националното естество на евентуалните бъдещи финансови затруднения на длъжника. Поради това е необходимо да се отиде отвъд въпросите от областта на съдебното сътрудничество и да се установят минимални материалноправни стандарти за производствата по превантивно реструктуриране, както и за производствата, водещи до опрощаване на задълженията на предприемачи.
- (10а) **Настоящата директива не следва да окаже въздействие върху обхвата на приложение на Регламент (ЕС) 2015/848. Нейната цел е да бъде в пълно съответствие с Регламент (ЕС) 2015/848 и да го допълва, като се предвиди изискване към държавите членки да въведат производства по превантивно реструктуриране, при които се спазват определени минимални принципи на ефективност. Настоящата директива не променя подхода, възприет в Регламент (ЕС) 2015/848, който предоставя на държавите членки възможността да продължат да прилагат или да въведат производства, които не изпълняват условието за публичност при признаването и нотифицирането съгласно приложение А към Регламент (ЕС) 2015/848. Въпреки че в директивата не се изисква попадащите в нейния обхват производства да отговарят на всички условия за нотифициране съгласно приложение А към Регламент (ЕС) 2015/848, тя има за цел да се улесни трансграничното признаване и изпълнение на производствата, които попадат в обхвата ѝ на приложение.**

---

³ Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 19).

- (11) Разходите за реструктуриране трябва да се намалят както за длъжниците, така и за кредиторите. Поради това следва да се намалят разликите, които възпрепятстват ранното реструктуриране на жизнеспособни **длъжници** с финансови затруднения, както и възможността за **опрощаване на задълженията** за почтени предприемачи. Това би следвало да осигури повишена прозрачност, правна сигурност и предвидимост в Съюза. Освен това така би следвало да се увеличи до максимум събирането на вземания за всички видове кредитори и инвеститори и да се насърчат трансграничните инвестиции. По-голямата съгласуваност също така би следвало да улесни реструктурирането на групи от дружества, независимо от това къде в Съюза се намират членовете на групата.
- (12) Премахването на пречките за ефективното реструктуриране на жизнеспособни **длъжници** с финансови затруднения допринася за свеждане до минимум на загубите на работни места, загубите за кредиторите във веригата на доставки, запазване на ноу-хау и умения и съответно е от полза за икономиката в по-широк план. С улесняването на **опрощаването на задълженията** за предприемачите се избягва изключването им от пазара на труда и се създават условия да започнат отново предприемаческа дейност, като извлекат поуки от предишния опит. На последно място, намаляването на продължителността на производствата по реструктуриране ще доведе до по-високи проценти на събиране на вземанията за кредиторите, тъй като по-дългите срокове обикновено водят единствено до допълнителна загуба на стойност за **длъжника**. Нещо повече, ефикасните рамки относно несъстоятелността биха позволили по-добра оценка на рисковете, свързани с решения за отпускане и вземане на заеми, и биха улеснили адаптирането за **несъстоятелни или свръхзадлъжнели длъжници**, като сведат до минимум икономическите и социалните разходи, свързани с процеса на намаляване на задлъжнялостта им. **Настоящата директива предвижда гъвкавост за държавите членки да прилагат тези общи принципи, като същевременно спазват националните си правни системи. Държавите членки могат да продължат да прилагат или да въведат в своите национални правни системи други рамки за превантивно реструктуриране.**

- (13) По-специално **микро-**, малките и средните предприятия следва да извлекат полза от един по-съгласуван подход на равнището на Съюза, тъй като те не разполагат с необходимите ресурси, за да се справят с големи разходи за реструктуриране и за да се възползват от по-ефикасни производства по реструктуриране в някои държави членки. **Когато въвеждат определения за микро-, малки и средни предприятия, държавите членки биха могли надлежно да вземат предвид Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета или Препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията за микропредприятията, малките и средните предприятия** Микро-, малките и средните предприятия, особено когато се сблъскват с финансови затруднения, често не разполагат с необходимите ресурси, за да получат професионален съвет, поради което следва да бъдат въведени инструменти за ранно предупреждение, които да известяват длъжниците, че е необходимо спешно да предприемат действия. **Държавите членки биха могли да разработят самостоятелно такива инструменти или да отстъпят това на частния сектор, при условие че се постигне целта.** Освен това, с оглед да се помогне на такива длъжници да се реструктурират при ниски разходи, следва да се разработят в национален мащаб и да се предоставят онлайн **комплексни контролни списъци за** плановете за реструктуриране, **адаптирани към потребностите на микро, малките и средните предприятия.** (...)

- (14) Целесъобразно е от приложното поле на настоящата директива да бъдат изключени длъжници, които представляват застрахователни и презастрахователни предприятия, както са определени в член 13, точки 1 и 4 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁴, кредитни институции, както са определени в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁵, инвестиционни посредници и предприятия за колективно инвестиране, както са определени в член 4, параграф 1, точки 2 и 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, централни контрагенти, както са определени в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁶, централни депозитари на ценни книжа, както са определени в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁷, и други финансови институции и субекти, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁸. Те подлежат на специални разпоредби и националните надзорни органи **и органи по реструктурирането** разполагат с широки правомощия за намеса. **Освен това би могло да бъде целесъобразно да се изключат и други финансови образувания, предоставящи финансови услуги, които са предмет на специални разпоредби, съгласно които националните надзорни органи или органи по реструктурирането разполагат с широки правомощия за намеса, сравними с посочените по-горе. По същите съображения е уместно да се изключат от обхвата на настоящата директива и публичните органи съгласно националното право. Освен това държавите членки биха могли да ограничат достъпа на юридически лица до рамките за превантивно реструктуриране. В държавите членки с различни правни системи, в които един и същ вид образувание има различен правен статут съгласно въпросните правни системи, би могло да се прилага единен режим спрямо всички тези видове образувания.**

---

⁴ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁶ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁷ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

⁸ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

- (15) Свръхзадлъжнялостта на потребителите е въпрос, който поражда сериозни икономически и социални тревоги, и е тясно свързан с намаляването на прекомерната задлъжнялост. Освен това често е невъзможно да се направи ясно разграничение между потребителските и стопанските дългове на предприемачите. Схемите за предоставяне на втори шанс за предприемачите няма да бъдат ефективни, ако предприемачите трябва да преминават през отделни производства с различни условия на достъп и срокове за опрощаване на задълженията, за да бъдат опростени свързаните и несвързаните с бизнеса им лични дългове. Поради тези причини, макар настоящата директива да не включва обвързващи правила относно свръхзадлъжнялостта на потребителите, държавите членки **са** в състояние да прилагат разпоредбите за опрощаване на задължения и към потребителите.
- (16) Колкото по-рано длъжникът е в състояние да узнае за своите финансови затруднения и да предприеме подходящи действия, толкова по-голяма е вероятността да се избегне заплахата от несъстоятелност или, в случай че жизнеспособността на предприятието е трайно увредена, толкова по-добре организиран и ефикасен е процесът по ликвидация. Поради това следва да бъде осигурена ясна, **актуална, сбита и лесна за използване** информация относно достъпните производства по превантивно реструктуриране, както и **един или повече** инструменти за ранно предупреждение, така че длъжниците, които започват да изпитват финансови проблеми, да бъдат стимулирани да предприемат действия на ранен етап. Евентуалните механизми за ранно предупреждение **биха могли** да включват **механизми за предупреждение в случай че длъжникът не е извършил определени видове плащания или консултантски услуги от публични или частни организации (...)**. В допълнение към това трети страни с подходяща информация, като например счетоводители и данъчни и социалноосигурителни органи, биха могли да бъдат стимулирани (...) съгласно националното право да съобщават **на длъжника** за отрицателни развития. **Държавите членки биха могли да адаптират инструментите за ранно предупреждение в зависимост от размера на дружеството и да въведат специфични разпоредби за ранно предупреждение за големите дружества и групи, като се вземат предвид особеностите им. С настоящата директива не се налага отговорност на държавите членки за евентуални вреди, понесени посредством механизмите за реструктуриране, активирани от такива инструменти за ранно предупреждение.**

- (17) За длъжниците, **включително за юридическите образувания и, когато това е предвидено съгласно националното право, физическите лица и групите от дружества**, следва да е налице рамка за реструктуриране, която да им даде възможност да преодолеят своите финансови затруднения на ранен етап, когато изглежда вероятно да бъде избегната несъстоятелност и да се гарантира продължаване на стопанската им дейност. Рамката за реструктуриране следва да е достъпна преди длъжникът да изпадне в несъстоятелност съгласно националното право, т.е. преди длъжникът да отговаря на **предвидените в националното право** условия за пристъпване към производства по колективна несъстоятелност, което обикновено предполага пълно освобождаване от активи от страна на длъжника и назначаване на ликвидатор. (...) С цел обаче да се избегнат злоупотреби с производствата финансовите затруднения на длъжника следва да отразяват вероятността от несъстоятелност и планът за реструктуриране следва да може да предотврати несъстоятелността на длъжника и да осигури жизнеспособността на неговото предприятие. **Държавите членки биха могли да определят дали вземанията, които станат изискуеми или започнат да се начисляват след подаването на заявление за производство или след откриването на производството, се включват в мерките за превантивно реструктуриране или в спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение. Държавите членки са свободни да решат дали спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение оказва въздействие върху лихвите по вземанията.**
- (17а) Държавите членки биха могли да въведат тест за жизнеспособност като условие за достъп до предвиденото в настоящата директива производство по реструктуриране. Този тест се провежда, без да се накърнят активите на длъжника, което би могло да означава, наред с другото, че се предоставя временно спиране или че оценяването се извършва без ненужно забавяне. **Ненакърняването на активите обаче не изключва възможността да се изиска от длъжниците да докажат за своя сметка жизнеспособността си.**
- (17б) Държавите членки биха могли да включат в обхвата на предвидените в настоящата директива рамки за превантивно реструктуриране случаите, в които длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, при условие че тези затруднения пораждаат реална и сериозна заплаха пред настоящата или бъдещата способност на длъжника да изплати задълженията си, когато станат изискуеми. **Подходящата времева рамка за определянето на такава заплаха може да се простира върху период от няколко месеца или дори повече, за да се вземат предвид случаите, когато длъжникът е изправен пред нефинансови затруднения, представляващи заплаха за статуса на неговото предприятие като действащо предприятие и, в средносрочен план, за неговата ликвидност. Такъв може да е например случаят, ако длъжникът е загубил договор, който е от ключово значение за него.**

- (18) С цел да се насърчи ефикасността и да се намалят забавянията и разходите, националните рамки по превантивно реструктуриране следва да включват гъвкави производства. **Когато разпоредбите на настоящата директива се прилагат при различни производства в рамка за реструктуриране, длъжникът следва да може да има достъп до всички права и гаранции, предвидени в настоящата директива за целите на предотвратяването на реструктуриране. Освен в случаите, в които съгласно настоящата директива участието на съдебни или административни органи е задължително, държавите членки биха могли да ограничат своето участие (...) до случаите, в които това е необходимо и пропорционално, като се вземат предвид, наред с другото, целта за защита на правата и интересите на длъжниците и на засегнатите страни и целта за намаляване на забавянията и разходите по производствата. Когато съгласно националното право кредиторите имат право да започнат производство по реструктуриране, държавите членки биха могли да изискат съгласието на длъжника като предварително условие за започването на производството.**
- (18a) За да се избегнат ненужните разходи, да бъде отразен ранният характер на производството и да се насърчат длъжниците да подадат заявление за превантивно реструктуриране на ранен етап на финансовите затруднения, те следва по принцип да продължат да разполагат с контрол върху своето имущество и ежедневното управление на стопанската си дейност. Назначаването на специалист по реструктуриране, било то за да подпомага преговорите по план за реструктуриране, или (..) за да осъществява надзор на действията на длъжника, не следва винаги да бъде задължително, а да се решава поотделно във всеки случай в зависимост от обстоятелствата по случая или конкретните нужди на длъжника. (...) При все това (...) държавите членки биха могли да вземат решение, съгласно което назначаването на специалист в областта на реструктурирането при определени обстоятелства винаги е необходимо, (...) например когато в полза на длъжника е (...) постановено общо спиране на производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение, когато планът за реструктуриране се нуждае от утвърждаване от съдебен или административен орган посредством механизъм за принудително налагане между класове кредитори, или когато в плана за реструктуриране са включени мерки, засягащи правата на работниците, когато длъжникът или управителните му органи са извършвали в рамките на бизнес отношенията измамни, престъпни или зловередни действия, или когато единствената цел на назначаването е оказването на съдействие при изготвянето на плана за реструктуриране или при преговорите по него.

- (19) Длъжникът следва да бъде в състояние да се възползва от временно спиране на производствата по индивидуални искиове за принудително изпълнение, постановено от съдебен или административен орган или настъпило по силата на закона, (...) с цел подпомагане на преговорите по план за реструктуриране, като се даде възможност на длъжника да продължи дейността си или да съхрани стойността на активите си по време на преговорите. Когато това се предвижда съгласно националното право, спирането би могло да се приложи и спрямо доставчици на финансови обезпечения, като трета страна, включително гарантите и доставчиците на допълнителни обезпечения. При все това държавите членки биха могли да предвидят, че съдебните или административните органи имат право да откажат спиране на производствата по индивидуални искиове за принудително изпълнение, когато спирането не е необходимо или когато то не би постигнало целта да се подпомогнат преговорите. Сред факторите, които могат да се считат за основание за отказ, може да се включва липсата на подкрепа от необходимото мнозинство от кредиторите или, ако това се предвижда съгласно националното право, действителната невъзможност на длъжника да изплати задълженията, когато станат изискуеми. С оглед на улесняването и ускоряването на хода на производствата, държавите членки следва да бъдат в състояние да въведат оборими презумпции за наличието на основания за отказ, например когато длъжникът демонстрира поведение, което е типично за длъжник, неспособен да обслужва задължения, когато станат изискуеми, като например неизплащане на съществени суми спрямо работници или данъчни или социалноосигурителни органи, или когато предприемачът или настоящите управителни органи на дружество извършат финансово престъпление, което поражда основания да се счита, че мнозинството от кредиторите няма да подкрепят започването на преговорите.
- (19a) Спирането на производство за принудително изпълнение може да бъде общо, т.е. да обхваща всички кредитори, или да бъде насочено към отделни кредитори или категории кредитори. При ясно определени обстоятелства държавите членки биха могли да изключат от обхвата на спирането определени вземания или категории вземания, като например вземания, обезпечени с активи, чието отнемане не би изложило на риск реструктурирането на стопанската дейност, или вземания на кредитори, на които спирането би нанесло несправедливи вреди, като например посредством некомпенсирана загуба или намаляване на стойността на обезпечение.

(196) С цел да се осигури справедлив баланс между правата на длъжника и на кредиторите, спирането следва да се приложи за максимален период не по-дълъг от четири месеца. Сложните случаи на реструктуриране обаче могат да изискват повече време. Държавите членки биха могли да решат, че (...) съдебният или административният орган би могъл да удължи първоначалния период на спирането при ясно определени обстоятелства, сред които биха могли да бъдат включени постигнатият напредък по преговорите относно плана за реструктуриране, сложността на случая, размерът на длъжника или наличието на данни, че е вероятно приемането на план. (...) Когато съдебен или административен орган не вземе решение да удължи спиране на производство за принудително изпълнение до края на срока за спиране на производството, спирането следва да престане да поражда действие в деня, в който изтече срокът за спиране на производството. В интерес на правната сигурност общият срок за спиране на производствата следва да бъде ограничен до дванадесет месеца. Като дерогация от правилото за дванадесетмесечния срок, когато държавите членки изискват планове за реструктуриране да се подават за утвърждаване от съдебен или административен орган в рамките на осем месеца, държавите членки биха могли да предвидят удължаване на срока на спирането до утвърждаването на плана. Държавите членки биха могли да предвидят безсрочно спиране след като длъжникът изпадне в несъстоятелност съгласно националното право. Държавите членки биха могли да решат дали спрямо кратко временно спиране, докато съдебен или административен орган вземе решение относно достъпа до рамката за превантивно реструктуриране, се прилагат времевите ограничения, предвидени в настоящата директива.

(20) С оглед да се осигури, че не се причинява **ненужна** вреда на кредиторите, **държавите членки следва да гарантират, че съдебните или административните органи могат да преустановят спирането, ако то не отговаря повече на целта за подпомагане на преговорите, например ако стане ясно, че необходимото мнозинство от кредиторите не подкрепя продължаването на преговорите. (...)** Спирането на производството следва да се преустанови и когато то засяга несправедливо кредиторите. **Държавите членки биха могли да ограничат възможността за преустановяване на спирането на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение до случаи, в които кредиторите не са имали възможността да бъдат изслушани преди влизането му в сила или преди удължаването му. Освен това те биха могли да предвидят и минимален период, през който спирането не може да се преустановява.** Когато установява дали кредиторите са ошетени несправедливо, съдебният или административният орган **би могъл** да вземе под внимание дали при спирането би се запазила общата стойност на имуществото, дали длъжникът действа недобросъвестно или с намерение да причини вреда или действа в по-общ план срещу основателните очаквания на кредиторите на несъстоятелността. **Настоящата директива не обхваща разпоредби относно обезщетенията или гаранциите за кредиторите, чието обезпечение вероятно ще изгуби от стойността си по време на спирането.** Спирането на производството засяга несправедливо отделен кредитор или клас кредитори, ако вземанията на този кредитор или клас кредитори се влошават значително в резултат на спирането, отколкото ако спирането не е **било приложено**, или ако кредиторът е поставен в по-неизгодно положение в сравнение с други кредитори в подобна ситуация. **Държавите членки биха могли да предвидят, че винаги когато се установи несправедливо засягане на един или повече кредитори или на един или повече класове кредитори, спирането може да се преустанови по отношение на тези кредитори или класове кредитори или по отношение на всички кредитори.** Държавите членки запазват свобода на преценка относно решението си кой има право да поиска преустановяване на спирането.

- (21) (...) Спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение следва също да спре временно изпълнението на задължението на длъжника да подаде искане за производство по несъстоятелност, което може да завърши с ликвидацията на стопанската дейност на длъжника, или откриването по искане на кредитора на такова производство. Това следва да бъдат онези производства по несъстоятелност, чийто резултат не е ограничен по закон до ликвидацията на стопанската дейност на длъжника, а би могъл да се изразява и в реструктуриране на длъжника. Временното спиране на откриването на производство по несъстоятелност по искане на кредиторите се прилага не само когато държавите членки предвиждат общо спиране на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение, обхващащо всички кредитори, но и когато националното право предвижда възможност за ограничено спиране на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение само по отношение на ограничен брой кредитори. При все това държавите членки биха могли да предвидят, че производство по несъстоятелност може да бъде открито в обществен интерес по искане на публични органи, които не действат в качеството на кредитори, като например прокурор. Държавите членки биха могли да дерогират от тези правила, когато длъжникът изпадне в невъзможност да изплаща задълженията, когато станат изискуеми, при условие че съдебен или административен орган би могъл да запази ползите от спирането, ако, като се вземат предвид обстоятелствата по случая, откриването на производство по несъстоятелност, което би могло да завърши с ликвидацията на стопанската дейност на длъжника, не би било в общ интерес на кредиторите.
- (22) Когато спрямо длъжник започне производство по несъстоятелност, е възможно някои доставчици да разполагат с договорни права, които им позволяват да прекратят договора за доставки единствено въз основа на несъстоятелността (известни като клаузи *ipso facto*), **дори ако длъжниците са изпълнили надлежно своите задължения**. Същото може да важи, когато длъжникът подаде искане за мерки за превантивно реструктуриране. Ако доставчиците се позоват на тези клаузи, докато длъжникът просто провежда преговори по план за реструктуриране или отправя искане за спиране на производство за принудително изпълнение, или във връзка с каквото и да е събитие, свързано със спирането на такова производство, предсрочното прекратяване може да окаже отрицателно въздействие на стопанската дейност на длъжника и успешното оздравяване на предприятието. Поради това, **в тези случаи**, на кредиторите не трябва (...) да е позволено да се позовават на клаузи *ipso facto*, в които се посочват преговори по план за реструктуриране, спиране на производството или сходно събитие, свързано със спирането на производството.

- (22а) Държавите членки биха могли да предвидят, че кредиторите, спрямо които се прилага спирането, чиито вземания са възникнали преди спирането и които длъжникът не е удовлетворил, нямат право да преустановят изпълнението на своите задължения, да прекратят, ускорят или по друг начин да изменят подлежащи на изпълнение договори, докато производствата са спрени, при условие че длъжникът изпълнява задълженията си по договорите, които стават изискуеми по време на спирането. Предсрочното прекратяване би застрашило възможностите на предприятието да продължи да осъществява дейност по време на преговорите за реструктуриране, особено когато става въпрос за договори за основни доставки като природен газ, електроенергия, вода, телекомуникационни услуги и платежни услуги с карта.
- (23) (...) В настоящата директива се определят минимални стандарти за съдържанието на план за реструктуриране. Държавите членки обаче биха могли да изискат допълнителни обяснения в плана за реструктуриране, например относно критериите, съгласно които са групирани кредиторите, което може да има значение в случай на частично обезпечен дълг.
- (24) (...) Засегнатите от плана за реструктуриране кредитори и, когато това се позволява съгласно националното право, притежатели на собствен капитал следва да имат право да гласуват по приемането на план за реструктуриране. **Държавите членки биха могли да предвидят ограничени изключения от това правило.** Страните, които не са засегнати от плана за реструктуриране, не следва да разполагат с право на глас във връзка с плана и тяхната подкрепа не следва да се изисква за приемането на план. Гласуването може да бъде осъществено под формата на официален процес на гласуване или като консултации и постигане на съгласие с необходимото мнозинство от засегнатите страни. При все това, когато гласуването се осъществява под формата на (...) постигане на съгласие **при наличие на необходимото мнозинство**, засегнатите страни, **които не са участвали в посоченото постигане на съгласие**, биха могли, въпреки това, да получат възможност да се присъединят към плана за реструктуриране.

- (25) С оглед да се гарантира, че сходни по своята същност права се третираат справедливо и че плановете за реструктуриране могат да се приемат, без да се засягат несправедливо правата на засегнатите страни, засегнатите страни следва да бъдат третирани в отделни класове, които отразяват критериите за формиране на класове съгласно националното право. **Формиране на класове означава групирането на засегнатите страни за целите на приемането на план по начин, който отразява правата и ранга на засегнатите вземания и интереси.** Като минимум обезпечените и необезпечените кредитори следва винаги да бъдат третирани в отделни класове, **но държавите членки биха могли да въведат изискване за формирането на повече от два класа кредитори, включително различни класове необезпечени или обезпечени кредитори и класове на кредитори с подчинени вземания. Освен това държавите членки биха могли да организират други видове кредитори, които не притежават достатъчно общи интереси, в различни класове, като например данъчни или социалноосигурителни органи.** В националното право **би могло** да се предвиди, че обезпечените вземания може да се разделят на обезпечени и необезпечени **части** въз основа на оценка на обезпеченията. Освен това в националното право **би могло** да се определят конкретни правила за формиране на класове, при които недиверсифицирани или особено уязвими поради друга причина кредитори, например работници или малки доставчици, се ползват от такова формиране на класове.
- (25a) Държавите членки биха могли да предвидят, че в случай на длъжници, които са микро-, малки и средни предприятия, поради тяхната относително опростена капиталова структура, може да се направи изключение от задължението кредиторите да се организират в отделни класове. В случаите, в които микро-, малки и средни предприятия са избрали варианта да използват само един клас с право на глас и този клас гласува против плана, в съответствие с общите принципи на настоящата директива е възможно длъжниците да представят друг план.
- (25б) Във всеки случай националното право следва да гарантира, че се третират по подходящ начин въпроси от особено значение за целите на формирането на класове, като например вземания от свързани страни, и следва да включва правила относно условни и оспорени вземания. **В националното право би могло да се уреди по какъв начин оспорените вземания се третират за целите на разпределянето на правата на гласуване.** Съдебният или административният орган следва да проучи формирането на класовете, **включително подбора на засегнатите от плана кредитори,** когато му бъде представен за утвърждаване план за реструктуриране, но държавите членки биха могли да въведат правила, съгласно които тези органи могат да проучват формирането на класовете и на по-ранен етап, ако предлагащото плана лице иска да получи предварително валидиране или насоки.

- (26) В националното право следва да бъдат определени необходимите мнозинства, за да се гарантира, че малцинство от засегнати страни във всеки клас не може да възпрепятства приемането на план за реструктуриране, който не засяга несправедливо техните права и интереси. Без правило по отношение на мнозинството, което да обвързва обезпечените кредитори, които не са съгласни с плана, в много случаи няма да е възможно ранно реструктуриране, например когато е необходимо финансово реструктуриране, но предприятието иначе е жизнеспособно. С оглед да се гарантира, че страните имат право на глас по приемането на планове за реструктуриране, което е пропорционално на техния дял от предприятието, необходимото мнозинство следва да се базира на размера на вземанията на кредиторите или интересите на притежателите на собствен капитал в даден клас. **Освен това държавите членки биха могли да въведат изискване за мнозинство на броя на засегнатите страни във всеки клас. Държавите членки биха могли да определят правила във връзка със засегнатите страни с право на глас, които не упражняват правото си на глас по правилен начин или не са представени, като например отчитането им за целите на прага на участие или за изчисляването на мнозинство. Освен това държавите членки могат по своя преценка да предвидят праг на участието за целите на гласуването.**
- (27) Тестът за най-добрите интереси на кредиторите позволява да се гарантира, че несъгласните с плана кредитори не изпадат в по-неблагоприятно положение в резултат на плана за реструктуриране, отколкото ако се пристъпи към ликвидация, независимо дали това е (...) частична ликвидация или продажба на предприятието като действащо предприятие, **или в случай на следващия най-добър алтернативен вариант за действие, ако планът за реструктуриране не е бил утвърден. Държавите членки следва да могат да изберат един от тези два прага при въвеждането на този тест в националното си право. Този тест следва да се прилага във всеки случай, когато планът трябва да бъде утвърден, за да стане задължителен за несъгласните с него кредитори или, в зависимост от случая, с несъгласните с него класове кредитори. Вследствие на теста за най-добрите интереси на кредиторите, когато публични институционални кредитори имат привилегирован статут съгласно националното право, държавите членки биха могли да предвидят, че планът не може да наложи пълно или частично отписване на вземанията на тези кредитори.**

(28) **Макар че планът за реструктуриране следва винаги да се счита за приет, когато необходимото мнозинство във всеки засегнат клас го подкрепя, ако планът за реструктуриране не е подкрепен от необходимото мнозинство във всеки засегнат клас, той все пак би могъл да бъде утвърден от съдебен или административен орган по предложение на длъжник или с неговото съгласие. Когато това е юридическо лице, държавите членки следва да могат да решат дали за тази цел за длъжник се счита управителният съвет на юридическото лице или определено мнозинство от акционерите или притежателите на собствен капитал. За да бъде утвърден планът в случай на принудително налагане между класове кредитори, той трябва да бъде подкрепен или от най-малко един засегнат или неблагоприятно засегнат клас кредитори или от мнозинство от имащи класове засегнати страни с право на глас, при условие че най-малко един от тези класове е клас на обезпечени кредитори или е с по-горен ранг от обикновения клас необезпечени кредитори (механизъм на принудително налагане между класове кредитори). В първия случай държавите членки биха могли да увеличат необходимия за утвърждаването на плана брой класове, без непременно да се изисква всички тези класове да следва, при оценка на длъжника като действащо предприятие, да получат плащане или да запазят някакъв интерес, или, когато това се предвижда съгласно националното право, може основателно да се предположи, че ще получат плащане или ще запазят някакъв интерес, ако съгласно националното право се приложи обичайното класиране по приоритет при ликвидация. Държавите членки обаче не следва да изискват съгласието на всички класове. Това означава, че когато класовете кредитори са само два, съгласието на поне един клас следва да се счита за достатъчно, ако са изпълнени и другите условия за прилагане на принудителното налагане между класове кредитори. Неблагоприятното засягане на кредиторите означава, че стойността на техните вземания е намаляла.**

(28a) Когато използват механизма за принудително налагане между класове кредитори, държавите членки следва да гарантират, че предложеният план не засяга несправедливо несъгласните с него класове от засегнати кредитори, и следва да предоставят достатъчна защита на такива класове несъгласни кредитори. Държавите членки биха могли да направят това, като гарантират, че (...) вземанията на несъгласен с плана клас от засегнати кредитори се изплащат в пълен размер, ако клас с по-нисък приоритет трябва да получи дял от разпределението или да запази даден интерес съгласно плана за реструктуриране. Държавите членки следва да разполагат със свобода на действие при прилагането на концепцията за изплащане в пълен размер, включително по отношение на датата на плащане, ако главницата на вземането и, в случая на обезпечените кредитори, стойността на обезпечението, са защитени. Държавите членки биха могли също да решат какви са еквивалентните начини, по които първоначалното вземане може да бъде удовлетворено изцяло. Целесъобразно е да се позволи на държавите членки да дерогират от това правило, например когато е справедливо притежателите на собствен капитал да запазят определени интереси съгласно плана, въпреки факта, че по-висш клас е длъжен да приеме намаление на своите вземания, или когато основни доставчици, обхванати от разпоредбата относно спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение, получават изплащане на вземания преди по-висши класове кредитори. Като алтернатива държавите членки биха могли да защитят несъгласен с плана клас кредитори, като гарантират, че те са третираны поне толкова благоприятно, колкото всеки друг клас от същия ранг, и по-благоприятно от всеки по-нисък клас. Държавите членки биха могли да избират кой от изброените по-горе механизми за защита да въведат.

- (29) Макар че законосъобразните интереси на акционерите и на други притежатели на собствен капитал следва да бъдат защитени, държавите членки следва да гарантират, че те не могат неоснователно да **възпрепятстват** приемането на планове за реструктуриране, с които длъжникът би възвърнал своята жизнеспособност.
- Държавите членки могат да адаптират разбирането си за това какво е нецелесъобразно да бъде вземано под внимание, например това дали длъжникът е МСП или голямо предприятие, дали предложените мерки за реструктуриране засягат правата на притежателите на собствен капитал, типът, към който спада притежателят на собствен капитал, това дали длъжникът е юридическо или физическо лице, или дали съдружниците в дадено дружество носят ограничена или неограничена отговорност.** Държавите членки могат да използват различни начини за постигане на тази цел, например като не позволят на притежателите на собствен капитал да гласуват по плана за реструктуриране **и не обвържат** приемането на план за реструктуриране (...) със съгласието на притежателите на собствен капитал „извън парите“, т.е. притежателите на собствен капитал, които при определянето на стойността на предприятието не биха получили никакви плащания или друго възнаграждение, ако се прилага обичайното класиране по приоритет при ликвидация. При все това, когато притежателите на собствен капитал имат право да гласуват по план за реструктуриране, съдебен или административен орган следва да бъде в състояние да утвърди плана независимо от несъгласието на един или повече класове притежатели на собствен капитал, чрез механизъм за принудително налагане между класове кредитори. **Държавите членки, които изключват притежателите на собствен капитал от гласуване, не са задължени да прилагат правилото за абсолютен приоритет във взаимовръзката между кредитори и притежатели на собствен капитал.** Друг възможен начин за изпълнение на това изискване би бил да се гарантира, че мерките за реструктуриране, които засягат пряко правата на притежателите на собствен капитал и спадат към компетентността на определен орган по силата на дружественото право, не са обект на неоправдано високи изисквания за мнозинство и че притежателите на собствен капитал не разполагат с правомощия по отношение на мерките за реструктуриране, които не засягат пряко правата им. Възможно е да бъдат необходими повече класове притежатели на собствен капитал, когато съществуват различни класове акционери с различни права. Притежателите на собствен капитал в малки и средни предприятия, които не са просто инвеститори, а собственици на предприятието и допринасят за неговата дейност по други начини, например с експертни знания в областта на управлението, може да не разполагат със стимул за реструктуриране при такива условия. Поради тази причина механизмът за принудително налагане между класове кредитори следва да остане незадължителен за длъжници, които са малки и средни предприятия.

- (30) Утвърждаването на план за реструктуриране от съдебен или административен орган е необходимо, за да се гарантира, че намаляването на правата на кредиторите или интересите на притежателите на собствен капитал е пропорционално на ползите от реструктурирането и че те разполагат с достъп до ефективни средства за правна защита. **Това е особено необходимо при наличие на несъгласни с плана засегнати страни, или когато планът за реструктуриране съдържа разпоредби относно ново финансиране, но държавите членки биха могли да предвидят, че утвърждаването от съдебен или административен орган е необходимо и в други случаи.**
- (30a) **Държавите членки следва да установят разпоредби, гарантиращи, че съдебният или административният орган следва (...) да бъде в състояние да отхвърли план, когато бъде установено, че опитът за реструктуриране ограничава правата на несъгласните с плана кредитори или притежатели на собствен капитал било под размера на това, което те разумно биха могли да очакват да получат в случай на ликвидация на стопанската дейност на длъжника посредством частична ликвидация или посредством продажба на предприятието като действащо предприятие, в зависимост от конкретните обстоятелства за всеки длъжник, било под размера на това, което те разумно биха могли да очакват при следващия най-добър алтернативен вариант за действие, ако планът за реструктуриране не бъде утвърден.** При все това когато планът бъде утвърден чрез механизъм за принудително налагане между класове кредитори, следва да се направи препратка към механизма за защита, използван при този вариант за действие. **Когато държавите членки са избрали да направят оценка на длъжника като действащо предприятие, стойността на действащото предприятие отразява стопанската дейност на длъжника в по-дългосрочен план, за разлика от ликвидационната стойност.** По правило стойността на действащо предприятие е по-висока спрямо ликвидационната стойност, защото се отчита фактът, че предприятието продължава да осъществява дейност и да изпълнява договори с минимално възпрепятстване на процесите, ползва се с доверието на финансовите кредитори, акционерите и клиентите, продължава да генерира приходи и ограничава въздействието върху работниците.

- (30б) Въпреки че зачитането на най-добрите интереси на кредиторите следва да се разглежда от съдебен или административен орган само в случай на оспорване, за да се избегне извършването на оценка за всеки конкретен случай, държавите членки биха могли да предвидят, че и други условия за утвърждаване могат да бъдат разглеждани *ex officio*. Държавите членки имат свободата да добавят други условия, които трябва да бъдат спазени, за да бъде утвърден даден план за реструктуриране, като например дали притежателите на собствен капитал са защитени по подходящ начин. Съдебните или административните органи следва да могат да откажат утвърждаването на планове за реструктуриране, които не дават реални изгледи за предотвратяване на несъстоятелността на длъжника или за гарантиране на жизнеспособността на предприятието. Държавите членки обаче не са длъжни да гарантират извършването на такава оценка *ex officio*.
- (30в) Едно от условията за утвърждаване на план за реструктуриране е всички засегнати страни да бъдат уведомени. Държавите членки имат свободата да определят формата и момента на уведомяване, както и да установяват разпоредби за третирането на неизвестни вземания за целите на уведомяването. Те могат да предвидят, че незасегнатите страни следва да бъдат уведомени за този план за реструктуриране.
- (30г) Съдебните и административните органи следва да разпоредят оценка на предприятието или при ликвидация, или при следващия най-добър алтернативен вариант за действие, ако планът за реструктуриране не е утвърден, или съгласно условията за принудително налагане между класове кредитори единствено ако несъгласна с плана засегната страна оспори плана за реструктуриране. Това не пречи на държавите членки да извършват оценки в друг контекст съгласно националното право. Независимо от това, такова решение би могло да се състои и от одобрението на оценката от експерт или на оценка, която е била представена от длъжника или от друга страна на по-ранен етап от процеса. Когато бъде взето решение за извършване на оценка, държавите членки биха могли да предвидят специални правила извън обхвата на гражданскопроцесуалното право за оценка в случаи на реструктуриране, с оглед да се гарантира експедитивното извършване на оценката. Някоя разпоредба от настоящата директива не засяга правилата относно доказателствената тежест съгласно националното право в случай на извършване на оценка.

- (30д) **Задължаващото действие на план за реструктуриране се ограничава до засегнатите страни, които вземат участие при приемането на плана. Държавите членки биха могли да определят какво означава, че даден кредитор „взема участие“, в т.ч. в случай на неизвестни кредитори или кредитори по бъдещи вземания. Например държавите членки биха могли да решат как да процедурат с кредиторите, които са били надлежно уведомени, но не са участвали в производствата.**
- (31) **Успехът на план за реструктуриране често може да зависи от това дали (...) обхватът на финансовата помощ е разширен и включва и длъжника, за да се подкрепи първо осъществяването на стопанска дейност по време на преговорите по реструктурирането и след това изпълнението на плана за реструктуриране след неговото утвърждаване. Финансовата помощ следва да се разбира в широк смисъл, включително предоставяне на парични средства или гаранции от трети страни и доставки на стоки, инвентар, суровини и комунални услуги, например чрез предоставянето на длъжника на по-дълъг срок за погасяването. Поради това междинното и новото финансиране следва да бъдат изключени от обхвата на отменителните иски, насочени към обявяването на такова финансиране за нищожно, унищожимо или неприложимо като действие, което е във вреда на кредиторите на несъстоятелността в контекста на последващи производства по несъстоятелност. Националното законодателство в областта на несъстоятелността, в което се предвиждат отменителни иски за междинно и ново финансиране, или се посочва, че на новите заемодатели могат да бъдат наложени граждански, административни или наказателни санкции за отпускане на кредит на длъжници с финансови затруднения, би могло да изложи на риск достъпността на необходимото финансиране за успешно договаряне и изпълнение на план за реструктуриране. Директивата не засяга други основания за обявяването на новото и междинното финансиране за нищожно, унищожимо или неприложимо, или подвеждането под гражданска, наказателна или административна отговорност на доставчиците на такова финансиране, както е предвидено в националното право. Такива други основания могат да включват, наред с другото, измами, недобросъвестност, определен вид отношения между страните, които биха могли да са свързани с конфликт на интереси, като например при сделки между свързани лица или между акционерите и дружеството, сделките, когато дадена страна получи стойността или обезпечението, без да има право на това към момента на сделката, или с начина, по който тя се извършва.**

(31a) (...) При разширяване на обхвата на междинно финансиране, страните не знаят дали планът в крайна сметка ще бъдат утвърден или не, **поради което държавите членки следва да не бъдат задължени да ограничават** защитата на междинното финансиране до случаи, в които планът бива приет от кредиторите или утвърден от съдебен или административен орган (...). С оглед да се избегнат потенциални злоупотреби следва да се защити само финансирането, което е необходимо незабавно в разумни граници за продължаване на дейността или за оцеляване на стопанската дейност на длъжника, или за запазване или увеличаване на стойността на тази стопанска дейност в очакване на утвърждаването на плана. **Нещо повече, настоящата директива не пречи на държавите членки да въведат механизъм за предварителен контрол за междинното финансиране. Държавите членки могат да ограничат тази защита до случаите, когато планът е утвърден от съдебен или административен орган, или когато междинното финансиране е било обект на предварителен контрол. Механизмът за предварителен контрол за междинно финансиране или други сделки би могъл да се изпълнява от специалист в областта на реструктурирането, от комитет на кредиторите или от съдебен или административен орган.** Защитата от отменителни иски и защитата от лична отговорност са минимални гаранции, които се предоставят във връзка с междинно и ново финансиране. При все това насърчаването на нови заемодатели да поемат повишен риск, като инвестират в жизнеспособен длъжник с финансови затруднения, може да изисква допълнителни стимули, като например отдаване на приоритет на такова финансиране при последващи производства по несъстоятелност, най-малкото в сравнение с необезпечени вземания.

- (32) Заинтересованите засегнати страни следва да разполагат с възможност да обжалват решение за утвърждаване на план за реструктуриране **от административен орган. Държавите членки могат също да въведат възможност за обжалване на решение за утвърждаване на план за реструктуриране от съдебен орган.** При все това с оглед да се гарантира ефективността на плана, да се намали несигурността и да се избегнат неоснователни забавяния, обжалването следва **по правило** да няма суспензивно действие по отношение на изпълнението на плана за реструктуриране. **Държавите членки могат да определят или ограничават основанията за обжалване. При обжалване на утвърждаването на плана държавите членки могат да допускат съдебен орган да издаде предварително решение или решение по кратка процедура, с което изпълнението или привеждането в действие на плана биват защитени от евентуален успех на обжалването. В случай че обжалването бъде уважено (...) съдебният или административният орган следва да обмисли като алтернатива на оттеглянето на плана, неговото изменение и утвърждаване. Измененията на плана биха могли да бъдат предложени или гласувани от страните, по тяхна инициатива или по искане на съдебния орган. Държавите членки биха могли да предвидят също (...) компенсации за парични загуби, понесени от страната, чието обжалване е било уважено. (...) Предмет на националното право е уреждането на въпроса за ново спиране или удължаване на спирането на производство в случай че съдебният орган реши, че обжалването има суспензивно действие.**

(33) С оглед да се насърчи култура на ранно прибягване към превантивно реструктуриране е желателно сделките, **които са основателни и незабавно необходими (...)** за договарянето или изпълнението на план за реструктуриране, също да бъдат защитени от отменителни искиове при последващи производства по несъстоятелност. (...) **Съдебните или административните органи могат, при определянето на основателността и незабавната необходимост на разходи и такси, например да разглеждат прогнози и разчети, представени на засегнатите страни, на комитета на кредиторите, на специалист в областта на реструктурирането или на съдебен или административен орган. За тази цел държавите членки могат също да изискват от длъжниците да предоставят и актуализират съответни разчети.** Тази защита следва да повиши сигурността по отношение на сделките с предприятия, за които е известно, че се намират във финансови затруднения, и да разсее опасенията на кредиторите и инвеститорите, че всички такива сделки биха могли да бъдат обявени за нищожни при неуспешно реструктуриране. **Държавите членки могат да определят даден момент преди откриването на производство по превантивно реструктуриране и предоставянето на спиране на индивидуалните производства за принудително изпълнение, от който таксите и разходите за договаряне, приемане, утвърждаване на плана за реструктуриране или за получаване на професионален съвет относно него, започват да се ползват от защита срещу отменителни искиове. При наличие на други плащания и разходи за такъв начален момент може да бъде определено предоставянето на спиране на производство или откриването на производство по превантивно реструктуриране.**

- (34) Работниците следва да бъдат обхванати от пълна защита съгласно трудовото право за целия период на производствата по превантивно реструктуриране. По-специално, настоящата директива не засяга правата на работниците, гарантирани с Директива 98/59/ЕО на Съвета⁹, Директива 2001/23/ЕО на Съвета¹⁰, Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹¹, Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹² и Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹³. Задълженията за информиране и консултиране на работниците съгласно националното право, с което се прилагат горепосочените директиви, остават непроменени. Това включва задължения за информиране и консултиране на представителите на работниците относно решението да се прибегне към рамка за превантивно реструктуриране в съответствие с Директива 2002/14/ЕО. Предвид необходимостта да се гарантира подходящо ниво на защита на работниците, държавите членки по принцип следва да изключат дължимите вземания на работниците, както са определени в Директива 2008/94/ЕО, от спиране на производство за принудително изпълнение, независимо дали тези вземания са възникнали преди или след разрешаване на спирането. Такова спиране на производството следва да е допустимо само за сумите и за периода, за които изплащането на такива вземания се гарантира ефективно с други средства съгласно националното право. Когато държавите членки разширят обхвата на гаранцията за изплащане на дължимите вземания на работниците, установена с Директива 2008/94/ЕО, така че да се обхванат и производствата по превантивно реструктуриране, установени в настоящата директива, изключването на вземанията на работниците от спирането на производство за принудително изпълнение вече не е **необходимо** до степента, покрита от посочената гаранция. Когато съгласно националното право са въведени ограничения на отговорността на гарантиращите институции, било то от гледна точка на продължителността на гаранцията или на изплащаните на работниците суми, работниците следва да бъдат в състояние да получат удовлетворяване на вземанията си от работодателя при евентуален недостиг дори в периода, в който производството за принудително изпълнение е спряно. **Като алтернатива държавите членки могат да изключат вземанията на работниците от обхвата на рамката за превантивно реструктуриране и да предвидят тяхната защита съгласно националното право.**

⁹ Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения (ОВ L 225, 12.8.1998 г., стр. 16).

¹⁰ Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 16).

¹¹ Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информация и консултации на работниците и служителите в Европейската общност (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 29).

¹² Директива 2008/94/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател (ОВ L 283, 28.10.2008 г., стр. 36).

¹³ Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение (ОВ L 122, 16.5.2009 г., стр. 28).

- (35) Когато план за реструктуриране предполага прехвърляне на част от предприятие или стопанска дейност, правата на работниците, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, включително по-специално правото на заплата, следва да бъдат защитени в съответствие с членове 3 и 4 от Директива 2001/23/ЕО, без да се засягат специфичните правила, които се прилагат в случай на производства по несъстоятелност съгласно член 5 от тази Директива, и по-специално възможностите, които се позволяват съгласно член 5, параграф 2 от тази Директива. Освен това в допълнение към и без да се засягат правата на информиране и консултиране, включително относно решения, които вероятно биха могли да доведат до съществени промени в организацията на работа или в договорните взаимоотношения с оглед постигане на съгласие по такива решения, които права са гарантирани с Директива 2002/14/ЕО, съгласно настоящата директива работници, **чиито вземания** са засегнати от плана за реструктуриране, следва да имат право да гласуват по плана. За целите на гласуването по плана за реструктуриране държавите членки **биха могли** да вземат решение да поставят работниците в отделен клас от другите класове кредитори.
- (36) С оглед да се насърчи допълнително превантивното реструктуриране е важно да се гарантира, че директорите не се обезкуражават от упражняването на разумна стопанска преценка или поемането на разумни търговски рискове, особено когато това би повишило шансовете за реструктуриране на потенциално жизнеспособни предприятия. Когато предприятието изпитва финансови затруднения, директорите следва да предприемат стъпки (...) за **свеждане до минимум на загубите и избягване на несъстоятелност, като например** получаване на професионален съвет, включително относно реструктурирането и несъстоятелността, например като използват инструменти за ранно предупреждение, когато е приложимо; защита на активите на дружеството, за да се увеличи в максимална степен стойността и да се избегне загубата на основни активи; проучване на структурата и функциите на предприятието с цел определяне на жизнеспособността и намаляване на разходите; отказване от видове сделки, които могат да подлежат на отмяна, освен ако е налице подходяща икономическа мотивация; продължаване на търговската дейност, когато това е подходящо за увеличаване в максимална степен на стойността на действащото предприятие; провеждане на преговори с кредитори и предприемане на производства по превантивно реструктуриране. Когато длъжникът е застрашен от несъстоятелност, е важно да се защитят и законните интереси на кредиторите от управленски решения, които могат да повлияят на състава на имуществото на длъжника, особено когато тези решения могат да доведат до допълнително намаляване на стойността на имуществото, налично за реструктуриране или за разпределение между кредиторите. Поради това в такива обстоятелства е необходимо директорите да избягват умишлени действия или груба небрежност, които водят до лични облаги за сметка на акционерите, като сключват сделки под стойността им или предприемат действия, водещи до несправедливо предпочитане на един или повече акционери за сметка на други. (...)

- (37) **Предприемачи, които са физически лица, упражняващи търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия като независими, самостоятелно заети лица, може да са изложени на риск от изпадане в несъстоятелност.** Различните възможности за предоставяне на втори шанс в държавите членки могат да стимулират **несъстоятелни или свръхзадължнели предприемачи да се преместят в друга държава членка, за да се възползват от по-кратки срокове или по-привлекателни условия за опрощаване на задълженията, което създава допълнителна правна несигурност и разходи за кредиторите при възстановяване на техните вземания.** Освен това последиците от **несъстоятелността**, по-специално социалната стигма, правните последици, като например забрана за предприемачите да започват и да извършват предприемаческа дейност, и постоянната невъзможност за погасяване на задълженията представляват важни фактори, които обезкуражават предприемачите, които желаят да създадат предприятие или да получат втори шанс, въпреки че данните сочат, че **изпадали в несъстоятелност** предприемачи имат по-голям шанс да успеят втория път. Поради това следва да се предприемат стъпки за намаляване на отрицателните последици от свръхзадължността **или несъстоятелността** върху предприемачите, по-специално като се позволи пълно опрощаване на задълженията след определен период от време и като се ограничи продължителността на забрана за осъществяване на дейност, издадени във връзка със свръхзадължността **или несъстоятелност** на длъжника. **Понятието „несъстоятелност“ следва да бъде определено в националното право и може да се изразява в свръхзадължност.** **Понятието „предприемач“ по смисъла на настоящата директива не засяга длъжността на управителите или директорите на дружества, която следва да се третира съгласно националното право.** Държавите членки следва да могат да решават как да се осъществява достъпът до опрощаване на задълженията, **включително възможността да се изиска от длъжника да подаде молба за опрощаването.**
- (37а) **Планът за погасяване би могъл да бъде под формата на периодично прехвърляне към кредиторите на процент от разполагаемия доход съгласно националното право и може да включва и други условия и правни задължения, предвидени в националното право.** Държавите членки могат да предвидят възможността за коригиране на задълженията за погасяване за **несъстоятелни предприемачи, когато е налице съществена промяна в тяхното финансово положение, в смисъл на подобрене или влошаване на това положение.** Не следва да се въвежда изискване планът за погасяване да се ползва с подкрепата на мнозинството от кредиторите. Държавите членки биха могли да предвидят, че няма пречки предприемачите да започнат нова дейност в същата или друга област по време на изпълнението на плана за погасяване.

- (37б) Опрощаването на задълженията следва да бъде на разположение при производства, които включват план за погасяване, осребряване на активи или комбинация от двете. При прилагането на тези разпоредби държавите членки могат свободно да избират между тези алтернативи и, ако националното право предвижда повече от едно производство, водещо до опрощаване на задълженията, държавите членки следва да гарантират, че най-малко едно от тези производства предлага на несъстоятелните предприемачи възможност за пълно опрощаване на задълженията в рамките на срок, не по-дълъг от три години. В случай на производства, които представляват комбинация от осребряване на активи и план за погасяване, срокът на опрощаване на задълженията следва да тече най-късно от момента, в който планът за погасяване бива утвърден от съд или започва да се изпълнява, например от първата вноска съгласно плана, но може да започне и на по-ранен етап, например от момента на вземането на решение за откриване на производството.**
- (37в) При производства, които не включват план за погасяване, срокът на опрощаване на задълженията следва да започне най-късно от момента на решението на съдебен или административен орган за откриване на производството или от момента на установяване на масата на несъстоятелността. За целите на изчисляване на срока за опрощаване на задълженията съгласно настоящата директива държавите членки биха могли да предвидят, че в понятието „откриване на производство“ не се включват предварителни мерки, като например обезпечителни мерки или назначаването на временен синдик, освен ако тези мерки дават възможност за осребряване на активите, включително разпореждане и разпределяне на активите в полза на кредиторите. Установяването на масата на несъстоятелността не следва да води непременно до официално решение или утвърждаване от съдебен или административен орган, ако такова решение не се изисква по националното право, и може да се състои в представяне на опис на активите и пасивите.**
- (37г) Когато дадено производство, водещо до опрощаване на задълженията, налага осребряване на активите на предприемача, държавите членки не са възпрепятствани да предвидят искането за опрощаване да се третира отделно от осребряването на активите, при условие че такова искане представлява неразделна част от производството, водещо до опрощаване на задълженията съгласно настоящата директива. Държавите членки следва да имат правото да вземат решения относно националните правила за доказателствената тежест с цел опрощаването на задълженията, което означава, че от длъжника може да се изисква по закон да докаже, че е спазил задълженията си.**

- (38) Пълно опрощаване на задълженията или прекратяването на забраната за осъществяване на дейност след (...) период, **не по-дълъг от три години**, не е целесъобразно при всякакъв вид обстоятелства, **и от това правило могат да бъдат въведени дерогации, които са надлежно обосновани поради съображения, предвидени в националните законодателства.** Например, такива дерогации могат да бъдат въведени в случаи, когато длъжникът не е почтен или е действал недобросъвестно или когато не е изпълнил определени правни задължения, **включително задължения да се постигне максимална възвръщаемост за кредиторите, които могат да бъдат под формата на общо задължение за генерирането на приходи или активи.** Специална дерогация може да бъде въведена, когато е необходимо да се гарантира баланс между правата на длъжника и правата на един или повече кредитори, например когато кредиторът е физическо лице, което се нуждае от по-голяма защита, отколкото длъжника. Дерогация може да бъде основателна и когато разходите по производството, водещо до опрощаване на задълженията, в т.ч. таксите на съдебните и административните органи и синдиците, не са покрити. След предоставянето на опрощаване държавите членки следва да могат да предвиждат възможността съгласно националното право да отнемат ползите от пълното опрощаване, например когато финансовото състояние на длъжника се подобри значително поради непредвидени обстоятелства, между които спечелването на лотария или влизането във владение на наследство или дарение. Държавите членки не следва да бъдат възпрепятствани да предвиждат допълнителни дерогации при ясно определени обстоятелства и когато това е надлежно обосновано. При наличието на надлежно обоснована причина, определена в националното право, може да бъде целесъобразно да се ограничи възможността за опрощаване на някои категории задължения. Обезпечени задължения могат да бъдат изключени от възможността за опрощаване само до размера на стойността на обезпечението, определен в националното право, а останалата част от задълженията следва да се разглежда като необезпечени задължения. В надлежно обосновани случаи държавите членки следва да могат да изключват и други категории задължения.

- (38a) В случай че разрешително или лиценз за извършване на определен занаят, стопанска дейност, търговска дейност или професия, е било отказано на предприемача или отнето в резултат на забрана за осъществяване на дейност, настоящата директива не следва да възпрепятства държавите членки да изискват от предприемача да представи ново заявление за получаване на такова разрешение или лиценз след изтичане на срока на забраната за осъществяване на дейност. Когато орган на дадена държава членка приема решение относно специално наблюдавана дейност, той може да вземе предвид, дори когато забраната за осъществяване на дейност е изтекла, че несъстоятелният предприемач е получил опрощаване на задълженията в съответствие с настоящата директива.**
- (38б) Когато държавите членки предвидят, че предприемачът подлежи на различни производства по несъстоятелност по отношение на неговите задължения от професионално и непрофесионално естество, между тези различни производства ще бъде нужна координация, например когато даден актив се използва в хода на професионалната дейност на предприемача, както и извън тази дейност. Държавите членки, които разрешават на предприемачите да продължат дейността си за своя собствена сметка по време на производството по несъстоятелност, не следва да бъдат възпрепятствани да предвидят, че такива предприемачи могат да подлежат на ново производство по несъстоятелност, ако така продължената стопанска дейност изпадне в несъстоятелност.**

(39) Необходимо е да се поддържа и да се повиши прозрачността и предвидимостта на производствата за постигането на резултати, които благоприятстват запазването на предприятия и предоставянето на втори шанс за предприемачи или позволяват ефикасна ликвидация на нежизнеспособни предприятия. Освен това е необходимо да се намали прекомерната продължителност на производствата по несъстоятелност в много държави членки, тъй като тя води до правна несигурност за кредиторите и инвеститорите и до ниски проценти на събиране на вземанията. Не на последно място, с оглед на механизмите за засилено сътрудничество между съдии и специалисти по трансгранични дела, създадени с Регламент (ЕС) 2015/848, професионализмът на всички участници трябва да бъде на сходно високо ниво навсякъде в Съюза. За постигането на тези цели държавите членки следва да гарантират, че членовете на съдебните и административните органи преминават **подходящо** обучение и разполагат с **нужните експертни познания за изпълнението на своите отговорности. Подходящо обучение и експертен опит могат да бъдат придобити и в рамките на упражняването на професия като член на съдебен или административен орган или, преди назначаването на такава длъжност по професията, по време на упражняването на друга имаща отношение професия.** Такова (...) **обучение и експертен опит** следва да позволи **ефикасното вземане** на решения с потенциално значителни икономически и социални последици и не **трябва** да означава, че представителите на съдебната власт трябва да се занимават единствено с въпроси в областта на реструктурирането, несъстоятелността и предоставянето на втори шанс. **Държавите членки следва да гарантират ефикасното, в т.ч. експедитивно, провеждане на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения.** Например създаването на специализирани съдилища или съдебни състави **или назначаването на специализирани съдии** в съответствие с националното право, с което се урежда организацията на съдебната система, **както и съсредоточаването на компетентност в ограничен брой съдебни или административни органи,** може да бъде ефикасен начин за постигане на **горепосочените цели.** **Държавите членки не следва да бъдат задължавани да предвиждат приоритетното третиране на тези производства спрямо други производства.**

(40) Държавите членки следва да гарантират също, че специалистите в областта на реструктурирането, несъстоятелността и **опрощаването на задължения**, които са назначени от съдебни или административни органи, преминават **подходящо** обучение и подлежат на надзор при изпълнението на своите задачи, че се назначават по прозрачен начин при надлежно отчитане на необходимостта да се гарантират ефикасни производства и че изпълняват своите задачи добросъвестно. **Подходящо обучение и експертен опит за специалисти могат да бъдат придобити и по време на упражняване на професията, а държавите членки не следва да бъдат задължени да предоставят необходимото обучение — такова може да се предоставя, например, от професионалните сдружения или други органи.** Синдиците, съгласно определението в Регламент (ЕС) 2015/848, следва да бъдат включени в обхвата на настоящите разпоредби. Това включва делата, при които специалистите се избират от длъжника, от кредиторите или от комитет на кредиторите чрез посочване от списък или група, която е предварително одобрена от съдебен или административен орган. При избора на специалист, на длъжника, кредиторите или комитета на кредиторите може да се остави свобода на преценка по отношение на експертните познания и опита на специалиста като цяло и на свързаните с конкретното дело потребности, а длъжниците, които са физически лица, може да бъдат освободени изцяло от това задължение. В делата с трансгранични елементи при назначаването следва да се вземе предвид, наред с другото, способността на специалистите да спазят задълженията по Регламент (ЕС) 2015/848, да общуват и да си сътрудничат с чуждестранни специалисти в областта на несъстоятелността и съдебни или административни органи, както и човешките и административните ресурси, с които разполагат, за да се справят с потенциално големи по обем дела. (...) Държавите членки не са възпрепятствани да избират специалисти чрез други методи за избор, например избор на случаен принцип от софтуер, при условие че лицето или механизмът, които осъществяват избора на специалиста по конкретно дело, отдават дължимото внимание на опита и експертните познания на специалиста. Държавите членки следва да могат да вземат решения относно начините за възраженията срещу избор или назначаване на специалист или за отправяне на искане той да бъде заменен, например чрез комитета на кредиторите.

- (40a) Специалистите следва да подлежат на надзорни и регулаторни механизми, които следва да включват ефективни мерки за търсене на отговорност от специалистите, които не са изпълнили своите задължения, например намаляване на хонорара на специалиста, неговото изключване от списъка или групата от специалисти, които могат да бъдат назначени по дела за несъстоятелност, както и, ако е целесъобразно, дисциплинарни, административни или наказателни санкции. Тези надзорни и регулаторни механизми следва да не засягат разпоредбите на националното право в областта на гражданската отговорност за щети поради неизпълнение на договорни и извъндоговорни задължения. Такива стандарти могат да бъдат постигнати без принципно да е необходимо да се създават нови професии или квалификации в националното право. Съгласно националното право тези разпоредби могат да обхващат и други специалисти. Държавите членки не следва да бъдат задължавани да предвиждат приоритетно третиране на производствата относно възнаграждение на специалисти спрямо други производства.**
- (41) С цел да се намали допълнително продължителността на производствата, да се улесни по-доброто участие на кредиторите в производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията, както и да се гарантират сходни условия за кредиторите, независимо от тяхното местоположение в Съюза, държавите членки следва да въведат разпоредби, позволяващи на длъжниците, кредиторите, специалистите и съдебните и административните органи да използват електронни средства за комуникация от разстояние. Поради това следва да бъде възможно процесуални стъпки като предявяването на вземания от кредиторите, уведомяването на кредиторите или подаването на оспорвания и обжалвания да се извършва по електронен път. Държавите членки биха могли да предвидят възможността уведомленията до кредитора да се извършват по електронен път, само ако засегнатият кредитор предварително е дал съгласието си за електронна комуникация. Страните не следва да бъдат задължавани да използват тези електронни средства, ако те не са задължителни съгласно националното право, без да се засяга възможността държавите членки да въведат задължителна система за електронно подаване и връчване на документи в производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията. Държавите членки могат да избират самите средства за електронни съобщения, например специално разработена система за предаване на такива документи по електронен път или използването на електронна поща, без да се възпрепятства възможността държавите членки да въвеждат елементи, предназначени да гарантират сигурността на предаването на данни по електронен път, например електронен подпис, или удостоверителните услуги, например услуги за електронна препоръчана поща, в съответствие с Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета.**

(42) С цел да се проследи изпълнението и прилагането на настоящата директива е важно да се събират надеждни **и съпоставими** данни относно провеждането на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията. Поради това държавите членки следва да събират и обобщават данни, които са достатъчно подробни, за да позволят да се извърши точна оценка на начина, по който директивата функционира на практика, **и да съобщават тези данни на Комисията. Формулярът за съобщаването на тези данни на Комисията, който ще бъде изготвен от Комисията със съдействието на комитета по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011, следва да съдържа списък на основните резултати от производствата, които са общи за всички държави членки. Например, в случая на производство по реструктуриране, основните резултати биха могли да бъдат: производства, при които планът е утвърден от съдебна инстанция, планове, които не са утвърдени от съдебна инстанция, производства по реструктуриране, които са преминали в производства по ликвидация или са приключили поради откриването на производства по ликвидация преди планът да бъде утвърден от съдебна инстанция. Държавите членки не следва да бъдат задължени да предоставят разбивка по вид резултати за производствата, които са приключили преди да бъдат взети съответни мерки, но вместо това могат да оповестят общия брой на всички производства, които са обявени за недопустими, или са отхвърлени или оттеглени, преди да бъдат открити. Формулярът следва да съдържа и списък на вариантите, които могат да бъдат взети под внимание от държавите членки при определяне на размера на длъжника, като се посочат един или няколко елемента от определението на микро-, малки, средни и големи предприятия, които са общи за правните системи на всички държави членки. Един от тези варианти следва при всички случаи да бъде определянето на размера на длъжниците единствено по броя на служителите. Формулярът, изготвен със съдействието на комитета, следва също да посочва елементите на средните разходи и средната събираемост на вземанията, за които държавите членки могат да събират данни доброволно. Формулярът следва да съдържа насоки относно елементите, които могат да бъдат взети предвид, когато държавите членки използват метод на извадки, например относно размера на извадките, за да се осигури представителността от гледна точка на географското разпределение, размера на длъжниците и секторите. Формулярът следва да включва възможността държавите членки да предоставят допълнителна информация, ако разполагат с такава, например относно общия размер на активите и пасивите на длъжниците.**

- (43) Стабилността на финансовите пазари зависи до голяма степен от споразумения за финансово обезпечение, особено в случай на обезпечение с предоставяне на залог във връзка с участието в определени системи или в операции на централни банки и когато се предоставят обезпечения на централни контрагенти (ЦК). Тъй като стойността на финансовите инструменти, предоставена като обезпечение, може да е много нестабилна, изключително важно е тяхната стойност да се реализира бързо, преди да се понижи. Поради това (...) Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г.¹⁴, Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵ и Регламент (ЕС) № 648/2012¹⁶ следва да имат приоритет пред разпоредбите на настоящата директива. Държавите членки следва да имат право да освобождават споразумения за нетиране, в т.ч. за приключващо нетиране, от въздействието на спирането на индивидуалните производства за принудително изпълнение, дори в случаите, когато те не са включени в обхвата на горепосочените инструменти, ако тези споразумения подлежат на принудително изпълнение съгласно правото на съответната държава членка, дори ако се открие производство по несъстоятелност. Такъв би могъл да бъде случаят за значителен брой рамкови споразумения, които са широко използвани на финансовите, енергийните и стоковите пазари, както от нефинансови, така и от финансови контрагенти. Тези споразумения намаляват системните рискове, особено на пазарите на деривати. Поради това такива споразумения могат да бъдат освободени от ограниченията, налагани върху подлежащите на изпълнение договори по силата на законодателството в областта на несъстоятелността. Съответно, държавите членки следва да имат и правото да освобождават задължителните споразумения за приключващо нетиране при откриването на производство по несъстоятелност от въздействието на спирането на индивидуалните производства за принудително изпълнение. Същевременно сумата, получена в резултат от прилагането на споразуменията за приключващо нетиране, следва да подлежи на спирането.
- (43а) Държавите членки, които са страни по Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване („Конвенцията от Кейптаун“) и протоколите към нея, следва да могат да продължат да изпълняват своите международни задължения. Разпоредбите относно рамки за превантивно реструктуриране в настоящата директива следва да се прилагат, без да се засяга прилагането на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и на протоколите към нея.

---

¹⁴ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

¹⁵ Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2012 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

¹⁶ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

(44) Ефективността на процеса по приемане и изпълнение на плана за реструктуриране не следва да бъде застрашена от правила на дружественото право. Поради това държавите членки следва да предвидят дерогация от изискванията, определени в Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, свързани със задълженията за свикване на общо събрание и предлагането за предпочитително изкупуване на акциите от съществуващите акционери, до степента и за периода, за които трябва да се гарантира, че акционерите не осуетяват усилията за реструктуриране чрез злоупотреба със своите права съгласно Директива (ЕС) 2017/1132. **Например, може да се наложи държавите членки да въведат дерогации от задължението за свикване на общо събрание на акционерите или от обичайните срокове, когато трябва да бъдат предприети спешни действия от ръководството с цел запазване на активите на дружеството, например чрез искане за спиране на отделни действия за принудително изпълнение, когато е налице сериозна и внезапна загуба на записан капитал и вероятност от изпадане в несъстоятелност. Дерогации от дружественото право могат да се изискват също, когато планът за реструктуриране предвижда емитирането на нови акции, които могат да бъдат предлагани с предимство на кредиторите под формата на замяна на дълг срещу дялов капитал, или намаляването на размера на записания капитал в случай на прехвърляне на части от предприятието. Такива дерогации следва да бъдат ограничени по време, доколкото държавите членки смятат, че те са необходими за установяването на рамка за превантивно реструктуриране. Държавите членки не следва да бъдат задължени да предвиждат дерогация от правила на дружественото право, изцяло или отчасти, за неограничен или за ограничен период от време, при условие че гарантират, че изискванията на дружественото право не могат да изложат на риск ефективността на процеса на реструктуриране или ако държавите членки разполагат с други също толкова ефективни инструменти, с които да гарантират, че акционерите не възпрепятстват неоснователно приемането или изпълнението на план за реструктуриране, с който да бъде възстановена жизнеспособността на предприятието. В този контекст държавите членки следва да обърнат особено внимание на ефективността на разпоредбите, свързани със спирането на изпълнителните действия и утвърждаването на плана за реструктуриране, които следва да не се възпрепятстват **необосновано** от свикването на общи събрания на акционерите или резултатите от тях.**

---

¹⁷ Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 74).

Поради това Директива (ЕС) 2017/1132 следва да бъде съответно изменена. Държавите членки разполагат със свобода на преценка при оценяването на това кои дерогации са необходими в контекста на националното дружествено право с цел ефективно прилагане на настоящата директива, като могат да предвидят сходни изключения и от прилагането на посочените разпоредби в Директива (ЕС) 2017/1132 в производствата по несъстоятелност, попадащи извън обхвата на настоящата директива, които позволяват да се вземат мерки за реструктуриране.

- (45) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.¹⁸ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (46) На Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с установяването и последващите промени по формуляра за съобщаване на данни. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁹.

---

¹⁸ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

¹⁹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

(47) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат достигнати в достатъчна степен от държавите членки, действащи самостоятелно, тъй като разликите между националните рамки за реструктуриране и несъстоятелност ще продължат да създават пречки за свободното движение на капитали и свободата на установяване, а могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящата директива определя разпоредби относно:
  - а) **рамки** за превантивно реструктуриране, достъпни за длъжници с финансови затруднения **и, когато това се предвижда съгласно националното право, нефинансови затруднения**, когато има вероятност от несъстоятелност;
  - б) производства, които водят до опрощаване на задължения, натрупани от **изпаднали в несъстоятелност** предприемачи, **и всички свързани с това периоди на забрана за осъществяване на дейност; и**
  - в) мерки за повишаване на ефективността на производствата **по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията.**

2. Настоящата директива не се прилага към производствата, посочени в параграф 1 от настоящия член, по отношение на длъжници, които са:
  - а) застрахователни и презастрахователни предприятия, както са определени в член 13, точки 1 и 4 от Директива 2009/138/ЕО;
  - б) кредитни институции, както са определени в член 4, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
  - в) инвестиционни посредници и предприятия за колективно инвестиране, както са определени в член 4, параграф 1, точки 2 и 7 **съответно** от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- г) централни контрагенти (**ЦК**), както са определени в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;
- д) централни депозитари на ценни книжа, както са определени в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014;
- е) (...) субекти, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея от Директива 2014/59/ЕС, **различни от изброените в букви а)—д) от настоящия параграф;**
- ж) **публични органи съгласно национално право; и**
- з) физически лица, които не са предприемачи.

2а. В допълнение към параграф 2 от настоящия член държавите членки могат да изключат посочените в параграф 1 от настоящия член производства, засягащи длъжници, които са други финансови образувания, предоставящи финансови услуги, които са предмет на специални разпоредби, съгласно които националните надзорни органи или органи по реструктурирането разполагат с широки правомощия за намеса, сравними с правомощията, предвидени за образуванията, изброени в параграф 2, букви а)—е) от настоящия член. Държавите членки съобщават на Комисията за тези специални разпоредби.

3. Държавите членки могат да разширят прилагането на производствата, посочени в параграф 1, буква б), така че да обхванат **изпаднали в несъстоятелност** физически лица, които не са предприемачи.

Държавите членки могат да ограничат прилагането на обхвата на параграф 1, буква а) до юридически лица.

4. Държавите членки могат да предвидят, че следните вземания са изключени от посочените в параграф 1, буква а) рамки за превантивно реструктуриране или че не се засягат от тях:

- а) **съществуващи и бъдещи вземания на настоящи или бивши служители;**

- б) **вземания за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения или от родство по сватовство; или**
- в) **вземания, произтичащи от деликтна отговорност на длъжника.**

Член 2

Определения

1. За целите на настоящата директива се прилагат (...) следните определения:
  - (1) (...)
  - (2) „преструктуриране“ означава **мерки, които включват** промяна на състава, условията или структурата на активите и пасивите на длъжник или на друга част от капиталовата структура на длъжник, (...) **като например** продажба на активи или части от стопанската дейност, **и, когато това се предвижда съгласно националното право, продажба на стопанската дейност като действащо предприятие, както и всякакви необходими оперативни промени,** или комбинация от тези елементи (...);
  - (3) „засегната страна“ означава **кредитор, чиито вземания** и, когато е приложимо съгласно националното право, притежатели на собствен капитал, чиито (...) интереси са **пряко** засегнати в план за преструктуриране;
  - (3а) „притежател на собствен капитал“ означава **лице, което има интереси на собственик по отношение на длъжника или стопанската дейност на длъжника, включително акционери, доколкото това лице не е кредитор;**
  - (4) „спиране на производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение“ означава **осигурено от съдебен или административен орган или по силата на закона** временно отнемане на правото на принудително изпълнение на вземане, предявено от кредитор срещу длъжник **и, когато това е предвидено съгласно националното право, срещу доставчик на финансови обезпечения, като трета страна, в рамките на съдебно, административно или друго производство, или на правото на конфискуване или извънсъдебно осребряване на активите или стопанската дейност на длъжника;**

- (5) „подлежащ на изпълнение **договор**“ означава **договор** между длъжника и един или повече кредитори, съгласно който и двете **страни** продължават да имат все още неизпълнени задължения към момента, в който бъде **постановено или приложено** спирането на производствата по индивидуални искиове за принудително изпълнение;
- (6) (...)
- (7) (...)
- (8) (...)
- (9) „тест за най-добрите интереси на кредиторите“ означава, че несъгласните с плана кредитори не изпадат в по-неблагоприятно положение в резултат на плана за реструктуриране, отколкото **тези кредитори** биха били **или** в случай на ликвидация, независимо дали това означава частична ликвидация или продажба на предприятието като действащо предприятие, **ако се приложи обичайното класиране по приоритет при ликвидация съгласно националното право, или в случай на следващия най-добър алтернативен вариант за действие, ако планът за реструктуриране не е бил утвърден;**
- (10) (...)
- (11) „ново финансиране“ означава всяка нова **финансова помощ**, (...) предоставена от съществуващ или нов кредитор **с оглед** на изпълнението на план за реструктуриране **и (...) включена** във въпросния план за реструктуриране;
- (12) „междинно финансиране“ означава **нова финансова помощ**, (...) предоставена от съществуващ или нов кредитор, **която включва, най-малкото, финансово подпомагане по време на спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение**, което е **основателно** и незабавно необходимо за продължаване на стопанската дейност на длъжника (...) или за запазване или увеличаване на стойността на тази стопанска дейност (...);
- (13) „(...) предприемач“ означава физическо лице, което упражнява търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия (...);

- (14) „пълно опрощаване на задълженията“ означава анулиране на възможността за принудително изпълнение срещу предприемача на подлежащите на опрощаване задължения или анулирането на неизплатените подлежащи на опрощаване задължения като такива в рамките на производство, което може да включва осребряване на имущество (...), или (...) план за погасяване или и двете;
- (15) „специалист в областта на реструктурирането“ означава лице или орган, назначено(ен) от съдебен или административен орган за изпълнение **по-специално** на една или повече от следните задачи:
- а) **подпомагане на длъжника и кредиторите** при изготвянето на план за реструктуриране или преговорите по такъв план;
  - б) **осъществяване на надзор на дейността на длъжника** по време на преговорите по план за реструктуриране и докладване на съдебен или административен орган;
  - в) **поемане на частичен контрол** върху имуществото и дейността на длъжника по време на преговорите.

2. За целите на настоящата директива следните понятия трябва да се възприемат съгласно определенията им в националното право:

- а) **несъстоятелност;**
- б) **вероятност за несъстоятелност;**
- в) **малки и средни предприятия (МСП).**

Член 3

Ранно предупреждение и достъп до информация

1. Държавите членки гарантират, че длъжниците (...) разполагат с достъп до **поне един** инструмент за ранно предупреждение, чрез който може да се установяват **обстоятелства, които може да доведат до вероятност за несъстоятелност**, и **който може** да уведоми длъжника, (...) че са необходими **незабавни** действия.
2. Държавите членки гарантират, че длъжниците (...) разполагат с достъп до необходимата (...) информация относно **наличните** инструменти за ранно предупреждение, **както и относно производствата и мерките във връзка с реструктурирането (...)** и опрощаването на (...) задължения.
3. Държавите членки могат да ограничат достъпа, предвиден в параграфи 1 и 2, до **МСП и предприемачи**.

ДЯЛ II

Рамки за превантивно реструктуриране

Глава I

Наличност на рамки за превантивно реструктуриране

Член 4

Наличност на рамки за превантивно реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че когато е налице вероятност от несъстоятелност, длъжниците (...) разполагат с достъп до (...) рамка за превантивно реструктуриране, която им позволява да се реструктурират (...) с оглед на (...) предотвратяване на несъстоятелност и осигуряване на своята жизнеспособност.
- 1а. Държавите членки могат да продължат да прилагат или да въведат тест за жизнеспособност съгласно националното си право, при условие че този тест има за цел изключването на длъжниците без изглед за жизнеспособност и може да бъде проведен, без да се накърняват активите на длъжника.
- 1б. Държавите членки могат да ограничат броя на възможностите за достъп на длъжник до предвидената в настоящата директива рамка за превантивно реструктуриране за определен период.
2. Рамка за превантивно реструктуриране, съгласно предвиденото в настоящата директива, може да се състои от едно или повече производства, мерки или разпоредби, с които на длъжниците и засегнатите страни се предоставят в съгласувана рамка предвидените в настоящия дял права и гаранции, без да се засягат другите рамки за реструктуриране, предвидени в националното право.

3. Държавите членки **може** да приемат разпоредби, с които се ограничава участието на съдебен или административен орган до степента, в която **това участие** е необходимо и пропорционално (...).
4. **Предвидените в настоящата директива рамки** за превантивно реструктуриране са на разположение по заявление на длъжниците. **Държавите членки могат да предвидят, че тези рамки са на разположение и по заявление на кредитори.**

Глава 2

Улесняване на преговорите по планове за превантивно реструктуриране

Член 5

Длъжник, който е във владение на имуществото

1. Държавите членки гарантират, че длъжниците, които прибегват до производства по превантивно реструктуриране, запазват пълен или поне частичен контрол върху имуществото и ежедневното управление на стопанската дейност.
2. **Когато е необходимо**, назначаването от съдебен или административен орган на специалист в областта на реструктурирането (...) **се решава за всеки случай поотделно**, освен при **определени обстоятелства, при които държавите членки могат да изискат във всеки случай задължителното назначаване на такъв специалист.**
3. (...)

Член 6

Спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение

1. Държавите членки гарантират, че длъжниците (...) могат да се възползват от спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение, (...) за да се подкрепят преговорите по плана за реструктуриране **в рамка за превантивно реструктуриране.**

Държавите членки могат да предвидят, че съдебните или административните органи имат право да откажат спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение, когато спирането не е необходимо или когато то не би постигнало целта, посочена в първа алинея.

2. Без да се засягат параграфи 2б и 3, държавите членки гарантират, че спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение може да **обхваща** всички видове **вземания**, включително обезпечените и привилегированите **вземания.**

- 2а. Държавите членки могат да предвидят, че спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение може да бъде общо, като обхваща всички кредитори, или ограничено, когато обхваща един или повече отделни кредитори или категории кредитори (...).

- 2б. Държавите членки могат да изключат определени вземания или категории вземания от обхвата на спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение при ясно определени обстоятелства, когато изключването е надлежно обосновано и

- а) когато няма вероятност принудителното изпълнение да изложи на риск реструктурирането на стопанската дейност; или
- б) когато спирането би ощетило несправедливо кредиторите по тези вземания.

3. Параграф 2 не се прилага по отношение на (...) вземанията на работници.
- Държавите членки могат да прилагат параграф 2 спрямо тези вземания, ако и до степента, в която държавите членки гарантират (...), че изплащането на такива вземания е гарантирано в рамки за превантивно реструктуриране с равнище на закрила, което се равнява най-малко на закрилата, предвидена съгласно съответното национално право за транспониране на Директива 2008/94/ЕО.**
4. Държавите членки ограничават **първоначалната** продължителност на спирането на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение до максимален срок от не повече от четири месеца.
5. **Независимо от параграф 4**, държавите членки могат да позволят на съдебните или административните органи да удължават (...) продължителността на спирането на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение или да постановяват ново спиране на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение по искане на длъжника, **на кредитор или, ако е приложимо, на специалист в областта на реструктурирането.** Такова удължаване на продължителността или ново спиране на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение се постановява само **при ясно определени обстоятелства, когато удължаванията или новите спираня са надлежно обосновани. (...)**
6. (...)
7. Общата продължителност на спирането на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение, включително удължаване и подновяване на спирането, не надхвърля дванадесет месеца.
- 7а. **Чрез дерогация от параграф 7, когато съгласно националното право планът за реструктуриране трябва да бъде представен за утвърждаване от съдебен или административен орган в рамките на осем месеца от началото на първоначалното спиране на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение, държавите членки могат да предвидят, че спирането се удължава до утвърждаването на плана.**
8. Държавите членки гарантират, че съдебните или административните органи **могат** да отменят спирането на производства по индивидуални искове за принудително изпълнение (...) **в следните случаи:**
- а) **спирането не изпълнява вече целта, посочена в параграф 1; или**

- б) когато това е предвидено съгласно националното право – един или повече кредитори или един или повече класове кредитори са или биха могли да бъдат оцетени несправедливо от спиране на производство по индивидуални иски за принудително изпълнение.

Държавите членки могат да ограничат възможността за преустановяване на спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение до случаи, в които кредиторите не са имали възможността да бъдат изслушани преди влизането в сила на спирането или преди удължаването му по решение на съдебен или административен орган.

В рамките на посочения в параграф 4 период държавите членки могат да предвидят минимален период, през който спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение не може да бъде преустановено.

9. (...)

Член 7

Последствия от спирането на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение

1. Когато предвиденото съгласно националното право задължение на длъжник (...) да подаде искане за откриване на производство по несъстоятелност, което може да завърши с ликвидация на стопанската дейност на длъжника, възникне докато производствата по индивидуални иски за принудително изпълнение са спрени, задължението се отменя временно за срока на спиране на производството.
2. Спиране на производства по индивидуални иски за принудително изпълнение (...) в съответствие с член 6 преустановява временно, за срока на спирането, откриването по искане на един или повече кредитори на производство по несъстоятелност, което може да завърши с ликвидация на стопанската дейност на длъжника.

3. Държавите членки могат да предвидят дерогация от **параграфи 1 и 2**, когато длъжникът (...) не е в състояние да изплати задълженията **си**, когато станат изискуеми (...). В такъв случай държавите членки гарантират, че (...) съдебен или административен орган може да вземе решение да (...) запази ползите от спирането на производствата по индивидуални искиове за принудително изпълнение, **ако, като се вземат предвид обстоятелствата по случая, откриването на производство по несъстоятелност, което може да завърши с ликвидацията на стопанската дейност на длъжника, не би било от общ интерес за кредиторите.**

4. (...)

5. Държавите членки гарантират, че кредиторите не преустановяват изпълнението на своите задължения или да прекратят, ускорят или по друг начин да изменят подлежащи на изпълнение договори в ущърб на длъжника по силата на договорна клауза, в която се предвиждат такива мерки, единствено поради:

в) искане за откриване на производство по превантивно реструктуриране;

г) искане за спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение;

д) откриване на производство по превантивно реструктуриране; или

е) постановяване на същинско спиране на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение. (...)

5а. Държавите членки могат да предвидят правила, които възпрепятстват или **ограничават** (...) кредиторите, за които се прилага спирането, да **преустановяват** изпълнението на своите задължения или да **прекратят, ускорят** или по друг начин да **изменят** подлежащи на изпълнение договори в ущърб на длъжника по отношение на задължения, възникнали преди да бъде постановено спирането, **и неплатени от длъжника.**

Настоящият параграф се прилага по-специално в случая на договори от основно значение, които са необходими за продължаването на ежедневното осъществяване на стопанската дейност.

56. **Държавите членки могат да предвидят, че спирането на производства по индивидуални искиове за принудително изпълнение не се прилага спрямо споразумения за нетиране, включително споразумения за приключващо нетиране, на финансовите пазари, енергийните пазари и стоковите пазари, дори при обстоятелства, при които член 31 не се прилага, ако тези споразумения са изпълними съгласно националното право в областта на несъстоятелността. При все това спирането се прилага спрямо принудителното изпълнение от кредитор на вземане срещу длъжника, възникнало в резултат на операция по споразумение за нетиране.**
6. **Настоящата директива не възпрепятства** длъжника в хода на обичайната стопанска дейност да изплати вземания, които дължи на незасегнати от спирането кредитори, както и вземанията на засегнати от спирането кредитори, които са възникнали (...) **през периода на** спиране на производствата по индивидуални искиове за принудително изпълнение.
7. **Държавите членки гарантират, че изтичането на срока на спирането без приемането на план за реструктуриране не води само по себе си до откриване на производство по несъстоятелност, което може да завърши с ликвидацията на стопанската дейност на длъжника, освен ако са изпълнени другите предвидени в националното право условия за това откриване.**

Глава 3

Планове за реструктуриране

Член 8

Съдържание на плановете за реструктуриране

1. Държавите членки изискват плановете за реструктуриране, представени за **приемане в съответствие с член 9, или за утвърждаване от съдебен или административен орган в съответствие с член 10**, да съдържат най-малко следната информация:
  - а) самоличността на длъжника (...);
  - б) **активите и пасивите към момента на представяне на плана за реструктуриране, както и описание на икономическото положение на длъжника и позицията на работниците, както и описание на причините и размера на (...) затрудненията на длъжника;**
  - в) (...) засегнатите страни, независимо дали са посочени поименно или са описани по (...) категории задължения **в съответствие с националното право**, както и техните вземания или интереси, обхванати от плана за реструктуриране;
  - г) **когато е приложимо** – класовете, в които са групирани засегнатите страни с цел приемане на плана **за реструктуриране (...)** и (...) съответните стойности на **вземанията и интересите** във всеки клас;
  - д) **когато е приложимо** – (...) страните, независимо дали са посочени поименно или са описани по (...) категории задължения **в съответствие с националното право, които не са засегнати от плана за реструктуриране**, заедно с описание на причините защо се предлага да не бъдат засегнати;

- е) условията на плана за **преструктуриране**, включително **по-специално**:
  - i) всяка от (...) **предложените мерки за преструктуриране, посочени в член 2, параграф 1, точка 2;**
  - ii) **предложената продължителност на тези мерки, ако това е приложимо;**
и
  - iii) **всяко ново финансиране, което се очаква като част от плана за преструктуриране, и причините за необходимостта от изпълнението на този план; и**
- ж) (...) **изложение на мотивите, (...) в което се обяснява защо съществуват реални изгледи планът за преструктуриране да предотврати несъстоятелността на длъжника и да осигури жизнеспособността на стопанската дейност, включително необходимите предпоставки за успеха на плана.**

2. Държавите членки предоставят на **разположение онлайн комплексен контролен списък** за плановете за преструктуриране, **пригоден към потребностите на МСП. В контролния списък се включват практически указания** относно начините за изготвяне на **план за преструктуриране съгласно националното право. (...)**

3. (...)

Член 9

Приемане на плановете за преструктуриране

01. Държавите членки **гарантират, че, независимо кой подава искане за производство по превантивно преструктуриране в съответствие с член 4, длъжниците имат право да представят плановете за преструктуриране за приемане от засегнатите страни. Държавите членки могат да предвидят също, че кредиторите и специалистите в областта на преструктурирането имат право да представят плановете за преструктуриране.**

1. Държавите членки гарантират, че (...) засегнатите **страни** имат право да гласуват по приемането на план за реструктуриране. (...)
- 1а. **Независимо от параграф 1, държавите членки могат да лишат от право на глас:**
  - а) **притежатели на собствен капитал;**
  - б) **кредитори, чиито вземания се нареждат след вземанията на обикновени необезпечени кредитори в обичайното класиране по приоритет при ликвидация; или**
  - в) **всяка страна, свързана с длъжника или със стопанската дейност на длъжника, която е в конфликт на интереси съгласно националното право.**
2. Държавите членки гарантират, че засегнатите страни са третирани в отделни класове, които отразяват (...) **достатъчна** общност на интересите, **съгласно националното право**. Като минимум обезпечените и необезпечените вземания се третират в отделни класове за целите на приемането на план за реструктуриране. Държавите членки също така могат да предвидят, че **вземанията на работниците** се третират в отделен собствен клас.

Държавите членки могат да предвидят, че длъжниците, които са МСП, могат да решат да не третират засегнатите страни в отделни класове.
3. **Формирането на класове** се проучва от съдебен или административен орган при **подаването** на искане (...) за утвърждаване на плана за реструктуриране. Държавите членки могат да предвидят проучване и утвърждаване на **формирането на класове от съдебен или административен орган на по-ранен етап**.
4. Планът за реструктуриране се (...) приема от засегнатите страни, при условие че бъде подкрепен от мнозинство от гледна точка на размера на вземанията или интересите във всеки клас. **Освен това държавите членки могат да въведат изискване за постигането на мнозинство на броя на засегнатите страни във всеки клас.**

Държавите членки определят мнозинствата, **необходими** за приемането на план за реструктуриране. **Тези мнозинства (...)** не надхвърлят 75 % от размера на вземанията или интересите във всеки клас **или, ако е приложимо, от броя на засегнатите страни във всеки клас.**

5. **Независимо от параграфи 1—4,** държавите членки могат да **предвидят,** че **официалното** гласуване по приемането на план за реструктуриране **може да се замени със (...)** споразумение **при наличието на** необходимото мнозинство.
6. (...)

Член 10

Утвърждаване на плановете за реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че **най-малко** следните плановете за реструктуриране **са обвързващи** за страните, единствено ако бъдат утвърдени от съдебен или административен орган:

плановете за реструктуриране, които засягат **вземанията или** интересите на **несъгласни с плановете засегнати страни; и**

плановете за реструктуриране, в които се предвижда ново финансиране.
2. Държавите членки гарантират, че условията, съгласно които план за реструктуриране може да бъде утвърден от съдебен или административен орган, са посочени ясно и включват най-малко следното:
  - a) планът за реструктуриране е приет в съответствие с член 9 (...);
  - (aa) кредиторите в един и същ клас с право на глас или, когато съществува само един клас в съответствие с член 9, параграф 2, втора алинея, кредиторите с достатъчна общност на интересите, се третират равностойно, съразмерно на тяхното вземане;**

(аб) планът за реструктуриране е бил съобщен на всички (...) засегнати страни в съответствие с националното право;

б) **когато има несъгласни с плана кредитори** – планът за реструктуриране е съобразен с теста за най-добрите интереси на кредиторите;

в) **когато е приложимо** – всяко ново финансиране е необходимо за изпълнението на плана за реструктуриране и не засяга несправедливо интересите на кредиторите.

Спазването на първа алинея, буква б) се проучва от съдебен или административен орган, само ако е оспорено.

3. Държавите членки гарантират, че съдебните или административните органи **имат възможност** да откажат да утвърдят план за реструктуриране, когато **не би имало** (...) реални изгледи този план да предотврати несъстоятелността на длъжника **или** да гарантира жизнеспособността на стопанската дейност.

4. (...)

Член 11

Принудително налагане между класове кредитори

1. Държавите членки гарантират, че план за реструктуриране, който не е одобрен от **всички класове** засегнати страни **с право на глас, съгласно предвиденото в член 9, параграф 4**, може да бъде утвърден от съдебен или административен орган по предложение на длъжник или (...) със съгласието на длъжника и да стане обвързващ за (...) несъгласните с плана класове **с право на глас**, когато планът за реструктуриране **изпълнява най-малко следните условия:**

а) **отговаря на изискванията на член 10, параграф 2;**

б) одобрен е от **необходимите класове засегнати страни с право на глас в съответствие с параграф 2;**

- в) преминава успешно теста за справедливост в съответствие с параграф 2а;
- г) нито един клас засегнати страни не може, съгласно плана за реструктуриране, да получи или да задържи повече от пълния размер на своите вземания или интереси;

Чрез дерогация от първа алинея държавите членки могат да ограничат изискването за съгласие на длъжника до случаите, в които длъжниците са МСП.

2. **За утвърждаването на плана за реструктуриране държавите членки въвеждат изискване, съгласно което планът е одобрен от:**

- а) **поне един клас засегнати страни с право на глас или, когато това се предвижда съгласно националното право, неблагоприятно засегнати страни, различни от клас притежатели на собствен капитал или всеки друг клас, който при определянето на стойността на длъжника като действащо предприятие не би получил никакви плащания или не би запазил никакъв интерес или, когато това се предвижда съгласно националното право, за когото може с основание да се предположи, че няма да получи какво плащане или че няма да запази никакъв интерес, ако се прилага обичайното класиране по приоритет при ликвидация съгласно националното право; или**
- б) **мнозинство от класове засегнати страни с право на глас, при условие че поне един от тези класове е клас обезпечени кредитори или е с по-горен ранг от обикновения клас необезпечени кредитори.**

Държавите членки могат да въведат и двете алтернативи в националното си право.

Държавите членки могат да увеличат минималния брой (...) класове засегнати страни или, когато това се предвижда съгласно националното право — неблагоприятно засегнатите страни, който се изисква за одобряване на плана, определен в буква а) от настоящия параграф.

- 2а. Държавите членки определят теста за справедливост, като изискват:
- а) вземанията на несъгласен с плана клас засегнати кредитори с право на глас да бъдат напълно удовлетворени от същите или равностойни средства, ако по-нисък клас трябва да получи плащане или да запази интерес съгласно плана за реструктуриране; или
  - б) несъгласни с плана класове засегнати кредитори с право на глас да бъдат третирани поне толкова благоприятно, колкото всеки друг клас от същия ранг, и по-благоприятно от всеки по-нисък клас.

Държавите членки могат да продължат да прилагат или да въведат разпоредби за дерогация от параграф 2а, буква а), когато е необходимо да се постигнат целите на плана за реструктуриране и когато този план не ощетява несправедливо правата или интересите на която и да е от засегнатите страни.

- 2б. Член 10, параграф 3 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 12

Притежатели на собствен капитал

1. Когато държавите членки изключват притежателите на собствен капитал от приложното поле на членове 9—11, те гарантират с други средства, че (...) тези (...) притежатели на собствен капитал (...) не възпрепятстват неоснователно приемането, утвърждаването или изпълнението на плана за реструктуриране (...).

Държавите членки могат да адаптират разбирането си за това какво е неоснователно съгласно параграф 1, за да се вземе под внимание, наред с другото, например това дали длъжникът е МСП или голямо предприятие, дали предложените мерки за реструктуриране засягат правата на притежателите на собствен капитал, типа, към който спада притежателят на собствен капитал, това дали длъжникът е юридическо или физическо лице, или дали съдружниците в дадено дружество носят ограничена или неограничена отговорност.

2. (...)

Глава 3

Планове за реструктуриране

Член 13

Определяне на стойността от съдебния или административния орган

1. (...) Съдебният или административният орган **взема решение относно определяне на стойността** (...) на основание предполагаемо нарушение на:
  - а) теста за най-добрите интереси на кредиторите **съгласно член 2, параграф 1, точка 9; или**
  - б) **условията за принудителното налагане между класове кредитори съгласно член 11, параграф 2, буква а),**

само когато план за реструктуриране се оспорва **от несъгласна с плана засегната страна.**

2. (...)

3. Държавите членки гарантират, че **за целите на вземането на решение относно определянето на стойността в съответствие с параграф 1** съдебните или административните органи могат да назначат или да проведат изслушване на експерти с подходяща квалификация (...).

4. **За целите на параграф 1** държавите членки гарантират, че (...) **несъгласна с плана засегната страна може да подаде възражение** до съдебния или административния орган, който следва да утвърди плана за реструктуриране (...).

Държавите членки могат да предвидят, че това възражение може да се подаде в контекста на обжалване на решение за утвърждаване на план за реструктуриране.

Член 14

Последици от плановете за реструктуриране

1. Държавите членки гарантират, че плановете за реструктуриране, утвърдени от съдебен или административен орган, са обвързващи за **всички засегнати страни**.
2. **Държавите членки гарантират, че** кредиторите, които не участват в приемането на план за реструктуриране **съгласно националното право**, не са засегнати от плана.

Член 15

Обжалване

1. Държавите членки гарантират, че **всякакви обжалвания съгласно националното право на решение за утвърждаване или отхвърляне** на план за реструктуриране, постановено от съдебен орган, се предявяват пред съдебен орган от по-висша инстанция.

Държавите членки гарантират, че всякакви обжалвания на решение за утвърждаване или отхвърляне на план за реструктуриране, постановено от административен орган, **се предявяват** пред съдебен орган.

2. (...)
3. Обжалването на решение за утвърждаване на план за реструктуриране няма суспензивно действие по отношение на изпълнението на този план.

Чрез дерогация от първа алинея държавите членки могат да предвидят, че съдебните органи могат да спират изпълнението на плана за реструктуриране или на части от него, когато това е необходимо и целесъобразно, за да се защитят интересите на дадена страна.

4. Държавите членки гарантират, че когато обжалването съгласно параграф 3 бъде уважено, съдебният орган може или:

- а) да отмени плана за реструктуриране; или
- б) да измени, когато такава възможност е предвидена в националното право, и да утвърди плана за реструктуриране (...).

Държавите членки могат да предвидят, че когато планът бъде утвърден съгласно буква б) от първата алинея, на страната, която е претърпяла парични загуби и чиято жалба бъде уважена, се предоставя компенсация.

ГЛАВА 4

Защита за ново финансиране, междинно финансиране и други трансакции, свързани с реструктуриране

Член 16

Защита за ново финансиране и междинно финансиране

1. Държавите членки гарантират, че новото финансиране и междинното финансиране се (...) защитават по подходящ начин. **Като минимум, в случай на последваща несъстоятелност на длъжника,**

- а) новото и междинното **финансиране** не се обявяват за нищожни, унищожяеми или неприложими, и
- б) **лицата, предоставящи такова финансиране, (...) не носят гражданска, административна или наказателна отговорност,**

на единственото основание, че такова финансиране вреди на интересите на съвкупността от кредитори. (...)

- 1а. Държавите членки могат да ограничат обхвата на параграф 1 по отношение на новото и междинното финансиране до случаите, когато планът е утвърден от съдебен или административен орган, или когато междинното финансиране е било обект на предварителен контрол.
- 1б. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 междинно финансиране, което се предоставя, след като длъжникът вече не е в състояние да изплати дълговете си при настъпване на техния падеж.
2. Държавите членки могат да предвидят, че в случай на последваща несъстоятелност на длъжника, лицата, предоставящи ново или междинно финансиране, имат правото да получат плащане с приоритет (...) пред други кредитори, които иначе биха имали по-големи или равни претенции (...).
3. (...)

Член 17

Защита за други трансакции, свързани с реструктурирането

1. Без да се засяга член 16, държавите членки гарантират, че в случай на последваща несъстоятелност на длъжника, трансакциите, които са основателни и незабавно необходими за договаряне на план за реструктуриране, (...) не се обявяват за нищожни, унищожяеми или неприложими на единственото основание, че такива трансакции вредят на интересите на съвкупността от кредитори. (...).
- 1а. Държавите членки могат да ограничат обхвата на параграф 1 до случаите, когато планът е утвърден от съдебен или административен орган, или когато такива трансакции са били обект на предварителен контрол.
- 1б. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 трансакциите, които са извършени, след като длъжникът вече не е в състояние да изплати дълговете си при настъпване на техния падеж.

2. Трансакциите (...), посочени в параграф 1, включват **най-малко**:
- а) изплащането на (...) такси и разходи за договаряне, приемане **или** утвърждаване (...) на план за реструктуриране;
  - б) изплащането на (...) такси и разходи за получаване на професионални съвети, които са **тясно** свързани с (...) реструктурирането (...); **и**
  - в) (...)
  - г) всякакви (...) плащания и разходи, осъществени в обичайния ход на стопанската дейност, **различни от посочените в букви а) и б).**
  - д) (...)
3. (...)
4. **Без да се засяга член 16**, държавите членки гарантират, че **в случай на последваща несъстоятелност на длъжника**, всяка трансакция (...), **която е основателна и незабавно необходима** за изпълнението на плана за реструктуриране **и се извършва в съответствие с** (...) плана за реструктуриране, утвърден от съдебен или административен орган, (...) не се обявява за нищожна, унищожима или неприложима **на единственото основание, че такава трансакция вреди на интересите на съвкупността от кредитори (...).**

ГЛАВА 5

Задължения на директорите при наличие на вероятност за несъстоятелност

Член 18

(...)

ДЯЛ III

(...) Опощаване на задълженията и забрана за осъществяване на дейност

Член 19

Достъп до опощаване на задълженията

1. Държавите членки гарантират, че **несъстоятелните** предприемачи **имат достъп до поне едно производство, което може да доведе до пълно опощаване** на задълженията в съответствие с настоящата директива.

Държавите членки могат да изискат търговската дейност, стопанската дейност, занаятът или професията, с които са свързани задълженията, да са преустановени.

2. Държавите членки, в които пълното опощаване на задълженията зависи от частично погасяване на задълженията от предприемача, гарантират, че съответното задължение за погасяване се основава на конкретното положение на предприемача и **по-специално е (...) пропорционално на неговия подлежащ на запориране или разполагаем доход и активи в рамките на срока за опощаване на задълженията, и е съобразено със справедливите интереси на кредиторите.**

Член 20

Срок за опощаване на задълженията

1. Държавите членки гарантират, че (...) срокът, след който **несъстоятелни** предприемачи **могат да получат пълно опощаване на задълженията, не е по-дълъг от три години и започва да тече най-късно от датата на:**
  - а) **в случая на производство, което включва план за погасяване — решението на съдебен или административен орган за утвърждаване на плана или началото на изпълнението на (...) плана (...); или**

б) **в случай на всякакви други производства — решението на съдебния или административния орган (...) за откриване (...) на производството, или моментът на установяване на масата на несъстоятелността.**

2. **Държавите членки гарантират, че (...) несъстоятелни предприемачи, които са спазили своите задължения, когато такива задължения съществуват съгласно националното право, получават опрощаване на задълженията си при изтичането на периода за опрощаване, без да е необходимо да подават молба до съдебен или административен орган за откриване на производство, в допълнение към производствата по параграф 1.**

Без да се засяга първата алинея, държавите членки могат да запазят или да въведат разпоредби, позволяващи на съдебен или административен орган да провери *ex officio* или по искане на лице, което има законен интерес, дали предприемачите са изпълнили задълженията си, за да получат опрощаване на задълженията.

2а. **Държавите членки могат да предвидят, че пълното опрощаване на задълженията не възпрепятства продължаването на производство по несъстоятелност, налагащо осребряване и разпределяне на активите на предприемача, които представляват част от масата на несъстоятелността към момента, посочен в параграф 2, първа алинея.**

Член 21

Период на забрана за осъществяване на дейност

1. **Държавите членки гарантират, че когато несъстоятелен предприемач получи опрощаване на своите задължения съгласно настоящата директива, всяка забрана за започване и упражняване на търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия, която има за единствено основание несъстоятелността на предприемача, престава да поражда действие най-късно в края на срока за опрощаване на задълженията. (...)**

- 1а. Държавите членки гарантират, че при изтичане на срока за опрощаване, забраната за осъществяване на дейност, посочена в параграф 1 от настоящия член, престава да поражда действие, без да е необходимо да се подава молба пред съдебен или административен орган за откриване на производство в допълнение към производствата по член 20, параграф 1.**

Член 22

Дерогации

1. Чрез дерогация от членове 19—21 държавите членки могат да запазят или да въведат разпоредби за **отказ, ограничаване или оттегляне** на достъпа до опрощаване на задълженията или за **определяне на** по-дълги срокове за получаване на пълно опрощаване на задълженията, или по-дълги периоди на забрана за осъществяване на дейност, при някои ясно определени обстоятелства и когато такива **дерогации** са **надлежно обосновани (...), например:**
- а) когато несъстоятелен предприемач е действал по непочтен или недобросъвестен начин спрямо кредиторите или други заинтересовани страни съгласно националното право по време на задлъжняването си, на производството по несъстоятелност или на погасяването на задължението;**
  - б) когато несъстоятелният предприемач не спазва плана за погасяване или друго законово задължение, свързано със защитата на интересите на кредиторите, включително задължението да се постигне максимална възвръщаемост за кредиторите;**
  - ба) когато несъстоятелният предприемач не спазва задълженията за предоставяне на информация или за сътрудничество съгласно националното право;**
  - в) в случай на злоупотреби с молби за опрощаване на задължения;**
  - г) в случай на подаване на нова молба за опрощаване на задължения (...) в рамките на определен срок (...), след като на несъстоятелния предприемач е било предоставено пълно опрощаване на задълженията или му е било отказано пълно опрощаване на задълженията поради тежко нарушение на задълженията за предоставяне на информация или за сътрудничество;**

- га) когато разходите по производството, водещо до опрощаване на задълженията, не бъдат покрити; или
- гб) когато е необходима дерогация, за да се гарантира балансът между правата на длъжника и правата на един или повече кредитори.

2. Чрез дерогация от член 20 държавите членки могат да предвиждат по-дълги срокове за опрощаване на задълженията, когато:

- а) защитни мерки са одобрени или разпоредени от съдебен или административен орган с цел защита на основното жилище на несъстоятелния предприемач и, когато е приложимо, на неговото семейство, или на основните активи за продължаване на осъществяваната от предприемача търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия; или
- б) основното жилище на несъстоятелния предприемач не е осребрено.

3. Държавите членки могат да изключат от опрощаването определени категории задължения, като например:

- д) обезпечени задължения;
- е) задължения, произтичащи от **или във връзка с** наказателни санкции;
- ж) задължения, произтичащи от деликтна отговорност;
- з) дългове във връзка със задължения за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения, или от родство по сватовство;
- и) задължения, възникнали след подаването на молба за производство, водещо до опрощаване на задълженията, или откриването на такова производство; и
- й) дългове, произтичащи от задължението за заплащане на разходите по производството, водещо до опрощаване на задълженията,

от опрощаването на задълженията, или да ограничат достъпа до опрощаване на задължения, или да постановят по-дълъг срок за опрощаване на задълженията, когато такива изключения, **ограничения** или по-дълги срокове са **надлежно** обосновани (...).

4. Чрез дерогация от член 21 държавите членки могат да предвидят по-дълги или безсрочни периоди за забрана за осъществяване на дейност, когато **несъстоятелният** предприемач упражнява професия, към която се прилагат специални етични правила или специални правила относно репутацията или експертните познания, или професия, която се занимава с управлението на имуществото на други лица, или ако несъстоятелният предприемач възнамерява да получи достъп до такава професия.
- 4а. Настоящата директива се прилага, без да се засягат националните правила относно забрани за осъществяване на дейност, постановени от съдебен или административен орган, различни от посочените в член 21.

Член 23

*Консолидиране на **производствата**, свързани със (...) задълженията на предприемачите*

1. Държавите членки гарантират, че когато **несъстоятелни предприемачи са (...)** натрупали задължения при упражняване на **своята** търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия, както и (...) задължения, натрупани извън тези дейности, всички **подлежащи на опрощаване** задължения се третират в рамките на едно производство за целите на получаване на **пълно** опрощаване на задълженията.
2. **Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да предвидят(...)** задълженията, **натрупани от несъстоятелни предприемачи в рамките на тяхната търговска дейност, стопанска дейност, занаят или професия, както и** задълженията, **натрупани извън тези дейности**, да се третират в отделни производства, при условие че тези производства могат да бъдат координирани за целите на получаване на **пълно** опрощаване на **задълженията** в съответствие с настоящата директива.

ДЯЛ IV

Мерки за повишаване на ефикасността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията

Член 24

Съдебни и административни органи

Без да се засяга съдебната независимост и разликите в организацията на съдебната система в Съюза, държавите членки гарантират, че:

- а) членовете на **съдебните** и административните органи, които гледат **производства по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията**, преминават **подходящо (...)** обучение (...) и **разполагат с необходимите експертни познания за изпълнението на своите отговорности; и**
- б) (...) **производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията** се разглеждат по ефикасен начин (...).

Член 25

(...)

Член 26

(...) *Специалисти в областта на **производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията***

Държавите членки гарантират, че:

- а) **специалистите, назначени от съдебен или административен орган, които разглеждат производства по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията („специалисти“)** получават подходящо (...) обучение и разполагат с **необходимите експертни познания за изпълнението на своите отговорности;**
- б) (...) **условията за допустимост, както и** процесът за назначаване, отстраняване от длъжност и подаване на оставка на специалистите, (...) **са ясни, прозрачни и справедливи (...);**
- в) (...) **при назначаването на специалист (...)** по дадено дело, **в т.ч. по дела с трансгранични елементи,** се отчитат надлежно опитът и експертните познания на специалиста, **като се вземат предвид специфичните характеристики на делото (...);**
и
- г) **с цел избягване на конфликт на интереси** длъжниците и кредиторите **разполагат с възможността или да повдигнат възражение срещу избора или назначаването, или да поискат замяната на специалиста.**

2. (...)

3. (...)

4. (...)

Член 27

Надзор и възнаграждение на специалистите (...)

1. Държавите членки въвеждат подходящи надзорни и регулаторни **механизми**, за да се уверят, че работата на специалистите, (...) подлежи на **ефективен надзор**, с цел да се гарантира, че **техните услуги се предоставят по ефективен и компетентен начин, и — що се отнася до засегнатите страни — се предоставят безпристрастно и независимо. Тези механизми** включват също (...) ефективни мерки за **търсене на отговорност** от специалистите, които не са изпълнили своите задължения.
- 1а. Държавите членки могат да насърчават разработването на кодекси на поведение и спазването от специалистите на такива кодекси.
2. Държавите членки гарантират, че **възнаграждението на специалистите (...)** се урежда от правила, **които съответстват на целта за (...)** ефикасно провеждане на производствата. (...)

Държавите членки гарантират, че **са въведени** подходящи процедури (...) за **разрешаване** на спорове относно възнаграждения **и че тези спорове се разрешават по ефикасен начин.**

Член 28

Използване на електронни средства за комуникация

1. Държавите членки гарантират, че **при производства по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията страните по производството, специалистът или съдебният или административният орган са в състояние да изпълняват по електронен път, включително в трансгранични ситуации, най-малко следните действия:**
  - а) **предявяване на вземания;**
  - б) **подаване на планове за реструктуриране и погасяване (...);**
  - в) **уведомяване на кредиторите;**
  - г) (...)
  - д) **подаване на оспорвания и обжалвания.**

ДЯЛ V

(...) Мониторинг на производства по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията

Член 29

Събиране на данни

1. (...) Държавите членки събират и обобщават **ежегодно, на национално равнище, данни относно производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията, с разбивка по вид производство, най-малко за следните елементи:**
  - а) **броя на производствата, за които са били подадени молби или които са били открити, когато такова откриване е предвидено в националното право, които са висящи или са приключени (...);**
  - б) **средната продължителност на производствата от подаване на заявлението или от откриването им, когато такова откриване е предвидено в националното право, до приключването им;**
  - в) **броя на производствата, различни от посочените в буква ва), с разбивка по (...) видове резултати;**
  - ва) **броя на молбите за производства по реструктуриране, които са били обявени за недопустими, били са отхвърлени или оттеглени, преди да бъдат открити;**
  - г) (...)
  - д) (...)
  - е) (...)
  - ж) (...)
- 1а. **Държавите членки събират и обобщават ежегодно, на национално равнище, данни относно броя на длъжниците, които са били предмет на производство по реструктуриране или производство по несъстоятелност, и които, в рамките на три години преди датата на подаване на молбата или от откриването на такова производство, когато такова откриване е предвидено в националното право, са били обект на план за реструктуриране, утвърден в рамките на предходно производство по реструктуриране в изпълнение на дял II.**

- 1б.** Държавите членки могат да събират и обобщават ежегодно, на национално равнище, данни за средните разходи за всеки вид производство, както и за средната събираемост на вземанията за обезпечените и необезпечените кредитори и, когато е приложимо, други видове кредитори, поотделно.
2. Държавите членки правят разбивка на данните, посочени в параграф 1, **букви а) — в), и, когато е приложимо и има такива, данните, посочени в параграф 1б,** въз основа на следното:
- а) размера на длъжниците, **които не са физически лица (...);**
  - б) дали длъжниците, **обект на производства по реструктуриране или несъстоятелност,** са физически или юридически лица; **и**
  - в) (...) дали производствата, **водещи до опрощаване на задълженията,** засягат само предприемачите или всички физически лица.
- 2а.** Държавите членки могат да събират и обобщават данните, посочени в параграфи 1, 1а, 1б и 2, по метод на извадки, който гарантира, че извадките са представителни от гледна точка на техния обем и многообразие.
3. Държавите членки **събират и обобщават** данните, посочени в параграфи 1, **1а, 2 и — когато е приложимо, параграф 1б,** — за пълни календарни години, приключващи на 31 декември от съответната година, като започват с (...) първата пълна календарна година след [*началната дата на (...) прилагане на актовете за изпълнение, посочени в параграф 4*]. Тези данни се съобщават на Комисията ежегодно въз основа на стандартен формуляр за съобщаване на данни до 31 декември от календарната година след годината, за която **са събрани данни.**
4. Комисията утвърждава формуляра за съобщаване на данни, посочен в параграф 3 **от настоящия член,** чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по **разглеждане,** посочена в член 30, параграф 2.

Член 30

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта за акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

ДЯЛ VI

Заклучителни разпоредби

Член 31

Връзка с други законодателни актове и международни правни инструменти

1. Следните законодателни актове имат предимство пред разпоредбите на настоящата директива:
  - а) Директива 98/26/ЕО (...)²⁰;
  - б) Директива 2002/47/ЕО (...)²¹; и
  - в) Регламент (ЕС) № 648/2012 (...)²²;

---

²⁰ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

²¹ Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2012 г. относно финансовите обезпечения (ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43).

²² Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

- 1а. **Настоящата директива се прилага, без да се засягат изискванията за защитни мерки по отношение на средствата на платежните институции, предвидени съгласно Директива (ЕС) 2015/2366 за платежните услуги във вътрешния пазар, и по отношение на институциите за електронни пари съгласно Директива 2009/110/ЕО относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари.**
2. Настоящата директива не засяга правата на работниците, гарантирани с директиви 98/59/ЕО, 2001/23/ЕО, 2002/14/ЕО, 2008/94/ЕО и 2009/38/ЕО.
- 2а. **Дял II от настоящата директива не засяга прилагането на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и протокола към нея относно специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства, по която някои държави членки са страни към момента на приемането на настоящата директива.**

Член 32

Изменение на Директива (ЕС) 2017/1132

В член 84 от Директива (ЕС) 2017/1132²³ се добавя следният параграф 4:

„4. Държавите членки предвиждат дерогация от член 58, параграф 1, член 68, член 72, член 73, член 74, член 79, параграф 1, буква б), член 80, параграф 1 и член 81 до степента и за периода, (...) в който такива дерогации са необходими за установяването на рамката за превантивно реструктуриране, предвидена в Директива [...] на Европейския парламент и на Съвета“*.

---

²³ Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право, **ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46.**

Настоящата разпоредба се прилага, без да се засяга принципът на равно третиране на акционерите.

* Директива на Европейския парламент и на Съвета относно рамки за превантивно реструктуриране, производства, водещи до опрощаване на задълженията и забрана за осъществяване на дейност, и мерки за повишаване на ефективността на производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132. (ОВ ...).

Член 33

Клауза за преразглеждане

Не по-късно от [*пет години след началната дата на прилагане на мерките за изпълнение*] и на всеки **седем** години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива, включително за това дали **следва да бъдат обмислени** допълнителни мерки за консолидиране и укрепване на правната рамка относно **производствата по реструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задълженията (...)**.

Член 34

Прилагане

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [*3 години от датата на влизане в сила на настоящата директива*] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, с изключение на разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 28, буква а), буква б) и буква в), които се приемат и публикуват не по-късно от [*5 години от датата на влизане в сила на настоящата директива*], и разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 28, буква д), които се приемат и публикуват не по-късно от [*7 години от датата на влизане в сила на настоящата директива*]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат **законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива**, считано от [3 години от датата на влизане в сила на настоящата директива], с изключение на разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 28, буква а), буква б) и буква в), които се прилагат от [5 години от датата на влизане в сила на настоящата директива], и [...] разпоредбите, необходими, за да се съобразят с член 28, буква д), които се прилагат от [7 години от датата на влизане в сила на настоящата директива]. (...)

Когато държавите членки приемат тези **мерки**, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 35

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 36

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на ... година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател